

પ્રતિક્ષાની ક્ષિતિજો (ઈન્ટેજારની હદ)

કુછ કફ્ફસકી તેલીયોંસે છન રહા હય નૂર સા
કુછ ફીડાં કુછ હસરતે પરવાજ કી બાતો કરો

ઉજ્જે દુનિયા ઉપર અંધકાર છવાએલો છે.... વાતાવરણમાં ચૂપકીદી છે.... પરંતુ ક્યારેક.. એવી પળો પણ આવે છે જ્યારે કોઈ અજવાણિયું ખુલ્લી જાય છે.... પીંજરાના સળીયામાંથી અથવા કોઈ દિવાલની તીરાડમાંથી પેલી તરફના બગીચાના પ્રકાશના કિરણોની ઝલક ઉભરે છે....

અને..... પછી તે તરફનું દ્રશ્ય પણ અજબ છે. ગુલાબી દિવાલોની હારમાળા.... ભૂરું આકાશ.. સ્વચ્છ અને નિર્મળ પાણીની વહેતી નદી... ખુશીથી જુલતા હર્યાભર્યા વૃક્ષો... જમીન ઉપર ગાલીયાની જેમ પથરાએલી વનરાજુ....

.... અને અહીં શું છે ? માત્ર ફૂફડા મારતો બિહામણો અંધકાર... દંભના કાળા પડછાયા.... જમાનાના ગુલામ લોકો..... દુકાળની પાયમાલી... થાક.... બદકિસ્મતી, દુઃખ અને દર્દનું માનસિક દબાણ... ઈલમના ઘમંડનો સારાનકાળ.... ચિંતન-મનની અજ્ઞાનતા... લાંબી ગયબત.... દુર સુધી પથરાળો કિનારો..... તોહુમત પક્ષપાત.... ઘમંડ.... હલકાઈ.... દર્દ અને ગમ.... કાણસત્તા અવાજો.....

અને પછી..... આ બાજુ આશાઓના તરંગો..... ઈમાનનો પ્રકાશ..... વિનભતા..... સર્જનનું સૌદર્ય..... માનસન્માન અને મોહુબુત..... ચમક દમક..... ચળકાટ જ ચળકાટ..... પરોઢનો ઉદ્ય..... જહુરની શાનો શવકત-વાતાવરણમાં લહેરાતા ન્યાયના ઝંડાઓ..... સુરક્ષા અને શાંતિનો ઠંડો છાંધડો..... જીવનની તાજગી..... જાણે કે આ નક્શાઓ આંખોમાં વસી ગયા છે.

ભવ્ય અને ઉચ્ચ હસ્તીઓએ..... તે બારીઓ..... અને તે રોશનદાનીના પટ ખોલી નાખ્યા છે, જેથી દિલમાં કાળાશ ધરાવતા નાસ્તિક લોકોની સામે..... પ્રતિક્ષાની ક્ષિતિજની તસ્વીરો જગહળી ઉઠે.

અફ્સોસ ! મને ખબર હતે કે તે કદ જગ્યા છે કે જ્યાંની જમીન આપની કદમબોસીનું માન મેળવી રહી છે.

ઇમામે ઝમાના અલયહિસ્સલામની સાથે મોહબ્બત

મોહબ્બત જાહેર રીતે એક એવો શબ્દ છે કે જેનો ઉપયોગ ધણો વધુ થાય છે. દુનિયાની કોઈપણ વ્યક્તિ એવી નથી કે જે આ શબ્દથી, તેના અર્થ અને હેતુથી અજાણ હોય. એવું કોણ છે જેની જુભ ઉપર મોહબ્બત શબ્દ બોલાતો ન હોય. એવું કોઈ નથી. તે સાચું છે, પરંતુ તેના મૂળ અર્થ અને હકીકત ઉપર ધણાં ઓછા લોકો ચિંતન અને મનન (વિચાર) કરે છે. તેનું કારણ એ છે કે મોહબ્બતનો સમયકાળ જુદો જુદો હોય છે. આ એક એવી વસ્તુ છે કે જે વધે પણ છે અને ઘટે પણ છે. જો તે સંકોચાઈ તો વાળ કરતાં પણ વધુ બારીક અને ફેલાઈ તો ક્ષિતિજમાં છવાઈ જાય. આ કઠણ હોય તો એટલી કે હીરાનું હદ્ય બની જાય અને નરમ હોય તો ફુલની પાંદડી. તે ધારે તો હીરાનું હદ્ય ચીરી નાખે. તે રડાવે પણ છે અને હસાવે પણ છે. તેનો અવાજ ક્યારેક લડાઈના નગારાની જેમ ધમધમે છે, તલ્વાર અને નેજાના ખાણખાણાટથી ગાંચે છે તો ક્યારેક સુખ અને શાંતિની લયમાં ગુંજુ ઉંઠે છે. પદ્ધથરો તેના ગીત ગાય છે, વનરાજી તેની તરફ લળી પેડે છે, બગીચાના પક્ષીઓ તેના માદક કેકારવથી વાતાવરણને ખુબસુરતીનો ઓપ આપે છે. ટૂંકમાં એ પણ કહેવાય કે મોહબ્બતના પરિસ્તાનની નફરતની ગર્જનાથી મુંજુઓની રૂહ પણ ફના થઈ જાય છે. તેના ઉદાહરણ રૂપે “નજમુસ સાડીબ” માંથી એક પ્રસંગનું વર્ણિન છે. એક વખત એક વેપારીના કઝાક કુટુંબ સાથે સંબંધ ધરાવનાર સમૂહના લોકો રેગીસ્ટરાનમાં ભુલા પડી ગયા. તેઓ રસ્તાની શોધખોળમાં થાકીને લોથપોથ થઈ ગયા હતા. તેમણે એક ટેકરીની ટોચ ઉપરથી ધૂમાડો નીકળતો જોયો. તે લોકો તે તરફ ગયા તો જોયું કે એક કાફલો તંબુમાં છે. તે કબીલાનો સરદાર ખૂબજ રૂઆબદાર અને મહેરબાન છે. તે લોકોની દરખાસ્ત ઉપર દસ્તરખ્વાન બીજાવવામાં આવ્યું. જ્યારે તે લોકો ભરપેટ જમીને જવા લાંયા ત્યારે તેઓની નિયત ખરાબ થઈ ગઈ. તે લોકો કાફલાનો માલ સામાન લુંટવા માટે પાછા ફર્યા. કાફલાના સરદારે મ્યાનમાંથી તલ્વાર જેંચીને જમીન ઉપર એક લીટી દોરી અને ધાક પડી જાય તેવા અંદાજથી પડકાર કર્યો કે જો કોઈએ આ લીટીને ઓળંગીને આવવાની હિંમત કરી તો માથા ધરથી જુદા થઈ જશે. તે અવાજમાં એટલી શક્તિ હતી કે કઝાક તેઓની સવારી ઉપરથી પડી ગયા. મારા મા-બાપ કુરબાન આ મહેરબાન મેળબાન ઉપર જેના પડકારથી કઝાકીઓના દિલો થથરી જાય છે. યા મુન્તકમે ખુને હુસ્યન ! (એ ખૂને હુસ્યનનો બદલો લેવાવાળા)

ટૂંકમાં મોહબ્બત એક ધૂંઘવતો મહાસાગર છે. તેની પ્રચંડ લહેરોના ધૂંઘવાટ ઉપર કાદીરે મુત્લકે માનવીને સત્તા અર્પણ કરી છે.

ચાહે તો તે આ ધૂંઘવાટને ગીતની ડિલનશી લયમાં ઢાળી હે. પરંતુ આ બધું ત્યારેજ શક્ય છે કે જ્યારે માનવીના અસ્તિત્વની વિશાળ અને પહોળી દુનિયા ઉપર મોહબ્બતની ઓળખનો સૂર્ય ઉદ્ય પામે.

તેનો અર્થ એ છે કે મોહબ્બતના ઘરા પ્રકારો અને દરજ્જાઓ છે. તેના તબક્કાઓ છે. તેનો માર્ગ છે. તેના દરવાજાઓ છે. દરેક દરવાજથી દાખલ થયા પદ્ધી એક ખીંચ છે. તેની પોતાની વિશાળતા છે. તેનું પોતાનું વાતાવરણ છે. પોતાનો સમાજ છે. પોતાની રીત છે. અને પોતાનું ચલાણ છે. તેથી ઈમામે જમાના અલયહિસ્સલામની સાથે મોહબ્બતના માટે એ નક્કી કરવું પડશે કે કઈ રીતે અપનાવવી? આગળ પાછળનો કેવો માહોલ છે. જેના વાતાવરણમાં શાસ લઈએ? મોહબ્બતની યાદીમાં દાખલ થવા માટે ક્યા દરવાજેથી દાખલ થઈએ? તેના માર્ગ ઉપર ચલવા માટે પોતાની હિંમત અને શક્તિ કેટલી છે? તેનો ક્યાસ કાઢે. તેના તબક્કાઓ કેટલા છે, કેટલા કઠણા છે અને કેટલા આરામદાયક છે? આ બધું જાણી લઈએ તો દાવો કરીએ કે “અમે ઈમામે જમાના સાથે મોહબ્બત કરીએ છીએ” અને જો ભૂલ કરી તો ખબર નથી કઈ શક્તિ ઈમામે જમાના સાથેની મોહબ્બતના વર્તુળમાંથી ફેંકી હે. જેના માટે કંઈ કહી શકાય નહીં. તેથી જરૂરી છે કે મોહબ્બતને સમજવી પડશે, જાણવી અને ઓળખવી પડશે. તેનું કેન્દ્ર માનવીનું હૃદય છે. તેને સ્વર્ચ અને પ્રકાશિત રાખવું પડશે. એ જોવું પડશે કે ખુદાવદે આલમ જે ખૂબજ મહેરબાન છે તે કેવી રીતે તેની રાહની હિદાયત ફરમાવે છે. હજરતે હુક્મની, સયહુલ મુરસલીન અને ખાતેમુન્બીયીનના અંતિમ વારસદાર અને તમામ સર્જન અને અખાહના બંદાઓ ઉપર અખાહ તાલાના ખલીફા છે. તેથી એ પણ જોવું પડશે કે અમ્બીયા અલયહેમુસ્સલામની બેઅસતની મોહબ્બત સાથે કયો સંબંધ છે. તેઓ અખાહની નિશાનીઓ છે. તેઓ કેવી રીતે શિક્ષણ અને નસીહત ફરમાવે છે. કેવી રીતે નફ્સોને પાક કરે છે. કેવી રીતે મોહબ્બતના નુરથી ઈન્સાનના અસ્તિત્વને પ્રકાશિત કરે છે અને તે મહાન હસ્તીઓએ કેવી રીતે આપણી બુદ્ધિને-ચૈતન્યને આ મોહબ્બતના માટે તૈયાર અને જાગૃત કર્યા છે. અને કેવા અંદરાજથી આ મોહબ્બતની પ્રતિતી માટે રીતભાત શીખવાડી છે. જોકે તે એક હડીકત છે કે ઈમામે જમાના અલયહિસ્સલામ સાથેનો મોહબ્બતનો હક અદા નથી શકે છે, પરંતુ ઘરું ઓછો. આ હજરતોની સિવાય, જેનો ઉછેર સંપૂર્ણ પાકીજાળીના માહોલમાં થયો હોય અને ગૈબી મદદનો પણ સાથ હોય એવી મહાન હસ્તીઓના જીવનના પ્રસંગો અને તેઓની ભવ્ય કારકીર્દીની ઈતિહાસ આપણને ઓળખ કરાવે છે. જેઓ ઈશ્કની વિશાળ દ્રષ્ટિના પ્રાણેતા હતા.

દુનિયાની આ વિષાદભરી પરિસ્થિતિમાં તે માહોલ, તે વાતાવરણ, તે સ્વચ્છતા, તે પાકીજગી, તે હદ્યની વિશાળતા, તે કાળજી, તે અધ્યાત્મની રાહમાં ફના થનારની ઉડાન... એવું લાગે છે કે “કાઢ કુન્દન વ શીર આવરદન” (“ધાંસી કાપવું અને દુધ કાઢવું”, એક ફારસી કહેવત)ની સચ્ચાઈની જાણ થાય છે. પરંતુ અશક્ય પણ નથી. આવો જોઈએ કે વિદ્વાનો અને મહાન વિભૂતીઓએ અભ્યાસપૂર્ણ પ્રણિપાત કર્યો છે તે શું છે.

મહાન વિદ્વાનોનું કહેવું છે કે મોહબ્બત ફક્ત અનુભવ કરાય એવી એક લાગાણી છે. તે પ્રકૃતિના પાલવમાં વસે છે. આ એવી પવિત્ર વસ્તુ છે જેને શાહ્રોમાં વ્યક્ત થઈ શકતી નથી. પરંતુ લેખકો અને વિવરણ કરનારાઓ માટે શબ્દકોશમાં મોહબ્બતનું વર્ણન આ રીતે કરવામાં આવ્યું છે :—“તે સમજ જે તબીયતને નરમી અને કોમળતા બદ્ધે તેને મોહબ્બત કહે છે.” અને જે સમજથી તબીયતમાં સખ્તાઈ આવે છે તેને નફરત-દુષ્મની કહે છે. એમ કહેવાય છે કે મોહબ્બત મઅરેફત અને ઓળખને તાબે હોય છે. તેથી જેટલી મઅરેફત અને ઓળખ વધતી જશે તેટલી મોહબ્બત વધુને વધુ મજબુત બનતી જશે.

મોહબ્બતની આ વ્યાખ્યા મુજબ, સમજ મોહબ્બત અને નફરતનું મૂળ છે. સમજનો સંબંધ માનવીની બુદ્ધિ અને હદ્ય સાથે છે. એ વાત નક્કી છે કે મોહબ્બત માનવીના સ્વભાવના મૂળમાં અધ્યાત્મ તથાલા તરફથી સોંપવામાં આવી છે. અહીં સમજના બે પ્રકાર દર્શાવવામાં આવ્યા છે. એક નફરતનું અને બીજું મોહબ્બતનું ઝરણું છે. એટલે કે અમુક વસ્તુથી દૂરી દૃષ્ટેયાર કરવી પડશે, તેમજ અમુક વસ્તુથી નાફાઈકી હુસ્સીલ કરવી પડશે. એ માટે, મોહબ્બત જાળવી રાખવા માટે પરહેઝગારી અને પરીક્ષમ બંને અમલ જરૂરી છે. જેની સાથે નફરત કરીએ તેનો પડછાયો પણ આપણી મોહબ્બત પર પડવા ન પામે. અને જેની મોહબ્બત અને વખાળ કરવાના છે તેના માટે શક્ય તેટલી દરેક બનતી કોશીષથી કામ લેવું પડશે. વિદ્વાન અને પહેલી હરોળના તત્વજ્ઞાની અને લેખન કળાના નિષ્ણાત શાહીદ મુર્તુજા મોતદ્દહરીએ પોતાની કિતાબ “જાઝેબા ઔર દાઝેઆ”માં આ વિષય ઉપર સંતોષપ્રદ વિવરણ કર્યું છે. જેના વિવેચન માટે આ લેખમાં અવકાશ નથી. મોહબ્બતની જરૂરી બાબતોને જાળવી, ઓળખવી અને તેની ઉપર અમલ કરીને તેની સાથે ન્યાય કરવો, તે મોહબ્બતની પાયાની જરૂરત છે. જેની વગર મોહબ્બત ક્યારે પણ વિકસી શકતી નથી. તેથી તેવા અવરોધ કાર્યોથી સાવચેત રહેવું પડશે અને તેનાથી સખ્તાઈપૂર્વક દૂર રહેવું પડશે કે જે મોહબ્બતના માર્ગમાં વિઘ્નરૂપ બને છે. જેથી મોહબ્બતની સ્વચ્છતા ઉપર કોઈ ડાઘ પડવા ન પામે. તેની તાજગી ઉપર જાંખપ ન લાગી જાય અને તે લોહીની સાથે દિલની રગોમાં એકરૂપ

થઈને અનંત જીવનનું પોખાણ કરે.

સર્વ શ્રેષ્ઠ સર્જન, “ઇન્સાન”નો શબ્દ જ તેના મૂળરૂપ મુજબ ‘ઉન્સ’ એટલે “મોહિબત”થી નીકળેલો છે. તેથી જે ખુદાએ ઇન્સાનને શ્રેષ્ઠતાના દરજી ઉપર મુક્યો છે, તેણે તેની પ્રગતિ અને તેના પર બાકી રહેવાનો માર્ગ પણ દેખાડ્યો છે. તેથી આવો ! જોઈએ કે કુરઆને શરીરે આ બારામાં શું કહ્યું છે. અને તેની (મોહિબતની) રીતભાત કેવી રીતે શીખવાડી છે.

* ખુદા-તાત્ત્વાલાનું એલાન છે :

“ઇન્દ્રાણ ઇન્દ્રખાહીલ ઇસ્લામ” અખાહની નજીદીક દીન માત્ર ઇસ્લામ છે. આ પસંદગી પામેલા નુરાની દીનને ખાતર અમ્ભીયા અલયહેમુસ્સલામને મોકલ્યા. જેથી તે અખાહના બંદાઓને તેની તરફ આમંત્રણ આપે. અને હિદાયતની ફરજો પૂરી કરે. અંતમાં ખતમી મરતભત હજરત મોહમ્મદ મુસ્તફા સહખાહો અલયહે વ આલેહીને રીસાલતનો હોદ્દો અર્પણ કર્યો. “હોવક્ખી બઅસ ફીલ ઉમ્મીયીન રસુલન મીન્હુમ યતલુ અલયહીમ આયાતેહી વ યો ઝકીહીમ વ યોઅદ્દોમોહેમુલ કિતાબ વલ હિકમત” તે ખુદા તે છે જેણે મક્કાવાળાઓમાંથી એકને રસુલ બનાવી મોકલ્યા. જે અખાહની આયતોની તિલાવત કરે છે, નફ્સોને પાક કરે છે અને કિતાબ અને હીકમતની તાલીમ આપે છે. વ ઇન કાનુ મીન કબ્લો લફી જલાલીમ મોબીન. જ્યારે એ પહેલા તેઓ ખુલ્લી ગુમરાહીમાં હતા.

ઇસ્લામના દીનના માટે અખાહની આયતોની તિલાવત થકી પવિત્રતા અને નફ્સની પાકીઝગી જરૂરી છે. જો નફ્સની પવિત્રતા નહીં હશે તો હીકમત અને અખાહની કિતાબનું શિક્ષણ અસર નહીં કરે. જો હીકમત અને જીવનની કિરણો ઇન્સાનના હૃદયમાં ફુટવા લાગશે તો જાણે નફ્સ પાક થઈ રહ્યું છે અને શાંતિ અને ઈમાનની આનંદિત લહેરો તમામ કાળાશને પાક અને સાફ કરીજે અખાહના ગુણગાન ગાતી પસાર થવા લાગી છે. એક મુસ્લિમાનના દિલમાં એક રાહબરના પગલા થકી અખાહ ઉપર યકીન અને ઈમાનનું નૂર પ્રકાશી ઉઠે છે. આ રીતે અખાહના કલામની સચ્ચાઈ સાથે ઇન્સાનની ફીતરતના શેત પત્ર ઉપર પ્રકાશિત દસ્તાવેજ બનીને ઉભરવા લાગે છે અને પછી અખાહ તાત્ત્વા ફરમાવે છે : અક્ષરીન આમનું અશદ્દો હુભબન લીખાહ -તે જેઓ ઈમાન લાવ્યા તેઓની મોહિબત અખાહ સાથે મજબુત હોય છે. આ માટેજ ઈમામ હુસ્યન અલયહિસ્સલામ અખાહની બારગાહમાં કુરબાનીઓ આપી રહ્યા હતા. અને ખુદાવદે મોતાત્ત્વાલની નજીદીકી અને મોહિબતના કારણે ચહેરો ગુલાબી થતો જતો હતો. જ્યારે ચર્ચા ઇસ્લામથી ઈમાન અને ઈમાનથી મોહિબતની તરફ આગળ વધી રહી છે, ત્યારે જોઈએ કે “મોહિબત” શબ્દનો કુરઆનમાં પોતાના સમાનાર્થી મૂળ-

શબ્દની સાથે અખાહ તબારક વ તઆલાએ કેટલી વખત ઉપયોગ કર્યો છે. સુજ્ઞ વાંચકો! આ મોહિબતનું એટલું મહત્વ છે કે બંને જહાનના સર્જનહારે પોતાની પવિત્ર કિતાબમાં વારંવાર ઉદ્ઘેખ કર્યો છે. “મોહિબત” અને “મોવદત” બે સમાન અર્થ ધરાવે છે. જે “હુભબ” અને “વુદ્” મૂળ શબ્દમાંથી નીકળેલા છે. “હુભબ” શબ્દ ૧૧૫ વખત અને “વદ” ૨૮ વખત આવેલા છે. દરેક જગ્યાએ ઈમાનની સાથે મોહિબતના અર્થવટન સ્વરૂપે છે. આ ઉપરાંત શબ્દકોશમાં આ પ્રાસમાં એક વધુ શબ્દ આવ્યો છે. જેને દીક કરે છે. આ શબ્દ કે તેનો કોઈ પર્યાય કુરઆને મજૂદમાં નથી. પરંતુ હદ્દીસમાં રસૂલે ખુદા સ.ની પવિત્ર જીબ ઉપર બોલાએલો છે અને અદ્દીમમને મગનુમીન અલયહેમુસ્લિમામે પાણ કોઈ કોઈ જગ્યાએ આ અર્થનો સમવેશ કરેલ છે. જેમે રસૂલે ખુદા સ. ઈરશાદ ફરમાવે છે : “અફજુલુનાસે મન અશેકલ ઈબાદત” (હદ્દીસ ત્રીજી, બાબુલ ઈબાદત, રસૂલે કાઝી)

“બહેતરીન શાખસ એ છે જે ઈબાદતની સાથે દીક કરે છે.”

આ શબ્દની વિસ્તારથી સમજાણ આપવાનું કારણ એ કે ઈમામે જમાના અ.ની મોહિબત આપણા માટે જીવનની પ્રથમ બાબત છે. આપણા જીવનની નિશાની છે ને સૌથી ઉચ્ચ હેતુ છે. આપણે આપણા મહેબુબ રાહબરના આશિક છીએ. તેમને શબ્દો થકી મોહિબત દર્શાવી શકીએ છીએ. ક્યારેક મોહિબત કહીએ છીએ, ક્યારેક મોવદત કરીએ છીએ અને ક્યારેક દીક કહીએ છીએ. અખાહના સૌથી વધુ ઘ્યારા અને પસંદ કરેલા દીન ઈસ્લામે આપણને તેનું શિક્ષણ અને સંરક્ષણ આપ્યા છે. તેનાથી જ આપણી પ્રગતિ થાય છે. તેથી આ જ દિને ઈસ્લામના સૌપ્રથમ સદર જ. રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.વ.)ની પાસે જ્યારે મુસ્લિમાનોએ ફરમાંબરદારી અખત્યાર કરી ત્યારે ઉતેજક થઈને પોતાની આશકીનો સ્વિકાર કરીને સવાલ કર્યો, “યા રસૂલુખ્બાહ (સ.) ! આપે અમને રોશની આપી, અમે જલીલ હતા, આપે ઈજીત બાધ્યી અમે ગુમરાહ હતા, આપે રસ્તો દેખાડ્યો આપની રહુમતોથી પરવરદીણારે અમારા ઘડકતા બેચેન દિલો ઉપર શાંતિ અને સાંત્વન આપ્યા. અમે આપને આપની રિસાલતની તખ્લીગના માર્ગમાં મહેનત અને પરીક્રમનું શું વળતર આપીએ ?” જાણો કે ખુદાની તરફથી આ બંદોબસ્ત થઈ રહ્યો હતો કે લોકો મહેનતની કદર અને કિમત સમજે. અખાહ તઆલાએ પોતાના હબીબને ફરમાવ્યું : “એ રસૂલ ! કહી દો કે મને તમારી પાસેથી રિસાલતનું કોઈ વળતર નથી જોઈતું સિવાય કે મારા કુટુંબીજનો સાથે મોહિબત.” “કુલ લા અસ્થાલોકુમ અલયહે ઈલ્હલ મોવદત ફીલ કુર્બા.” હવે જેની જેવી અનુસરવાની શક્તિ હતી તેટલી હદ સુધી તેને એટલે કે આ જવાબી આપતે કરીમાને અનુસર્યા. અને રસૂલ સ.ના આશિકો તેઓની સમજાણ

મુજબ રિસાલતનો હક અદા કરતા રહ્યા. તેથી વિરુદ્ધ વારંવાર માર્ગમાં મુશ્કેલીઓ અને આવરાણો પણ આવતા રહ્યા છે અને આવતા રહેશે. ડગલેને પગલે રાજકારણ પણ હશે, જાલીમો પણ આવશે અને મઅસુમીનના વારસદાર હોવાનો દાવો પણ કરશે. દંભનું સાખ્રાજ્ય પણ હશે. બગાવત અને નીચતા તેના મધ્યાને હશે. પરંતુ અખ્યામા ઈકબાળના કથન મુજબ “ઈશ્ક ખુદ એક સયલ હૈ, સયલકો લેતા હૈ થામ.” (ઈશ્ક ખુદ એક પ્રવાહ છે તે પ્રવાહને રોકી લે છે).

ઈકની સામે આ બધી શક્તિઓ નષ્ટ પામે છે. આવા જ આશીકોનો એક સમૃદ્ધ કરબલામાં હતો. ફરજન્દે રસુલે (અ.સ.) એલાન કર્યું, જેવા સાથીદારો અદ્ધારે મને આપ્યા છે તેવા ન તો મારા જદને મળ્યા, ન મારા પિતાને મળ્યા. આ સમૃદ્ધ જે રીતે રિસાલતનો બદલો અર્પણ કર્યો તેના બલીદાનનો અંદાજ પણ માનવીની બુદ્ધિ માટે અસંભવ દેખાય છે. એટલા માટે કે આ આત્માઓએ “અદ્ધરીન આમનું અશાદ્દો હુદ્ધબન લિખાએ” ની તકફસીર પોતાના ખુનથી લખી અને ખુદાએ તેઓના માલિક અને સરદારને “નક્સે મુત્મહિસા” કહીને સંબોધન કર્યું.

ખુદાવદે મોતાલનો આ એહસાન અગાણિત છે કે તેણે આપણને શીખ આપી કે એહસાનનો બદલો માત્ર એહસાન છે. રસુલે અકરમ સ.ની રીસાલતની તબદીલી એક એવો એહસાન છે કે જેનો બદલો અશક્ય છે. મોહદ્દબત જ એક એવી વસ્તુ છે જે આપણું ધ્યાન આ એહસાનની તરફ દોરી રાખે છે અને આપણા ચારિત્યને શાણગારે છે. જ્યારે કે રાજકારણ અને હુકમતનો ઈતિહાસ આ જ એહસાનની પડ્ઢમાં છે. જેમેંકે નબીએ કરીમ સ.ની દોઆમાં છે : અદ્ધાહુમ્મ લા તજઅલ લે ફાજેરીન અલય યદન કલ્બી. “એ ખુદા કોઈ દંભી અને જુફ્ફાનો મારી ઉપર એહસાન ન કરાવ જેથી તેની મોહદ્દબત મારા દિલમાં ઘર કરી જાય.” તેનાથી એક વાત એ પણ જાગ્રી શકાય છે કે એહસાન મોહદ્દબતનું માધ્યમ છે. પછી તે કાફરની તરફથી પણ કેમ ન હોય. એહસાન છે ઈમામ હુસ્યન અલયહિસ્સલામનો માનવતા. ઉપર અને દીને ઈસ્લામ ઉપર જો કરબલા ન હતે તો ઈસ્લામ ઉપર એક એવી ભયંકર આઝીત આવતે કે સાચું સ્વરૂપ ઓળખી ન શકતે અને ઈમાનના માટે મઅાઝલા યજીદની પ્રણાલી પણ શરત બની જતે અને ઘરા બધા કામો જે અદ્ધારે હરામ કર્યા છે તે હલાલ બની જતે અને ખુદાએ હલાલ કરેલા કર્યો હરામ બની જતે. ‘ઉલુલ અભ’ના અર્થધટન ઉપર હજારો પુસ્તકો આવી જતે અને ગારતગીરીના ખબર નહિ કેટલા તોફાનો ફેલાતે. એટલે કે ઈમામ હુસ્યન અ. સાથેની મોહદ્દબત રિસાલતના બદલારૂપે લેખાઈ. એટલા માટે કે આપે આ દીનને બચાવી લીધો. જે ખુદાનો પસંદ કરેલો દીન છે અને જેની આપના

નાના મોહમ્મદ મુસ્તુકા સ.એ તબ્લીગ ફરમાવી છે. હુસ્યનના આશિકો ! મોહબ્બતની અપેક્ષા એ છે કે મેહબુબનું કથન અને કાર્યથી અનુસરણ કરે. તેમની મરજને પોતાના ચારિત્યના બીબામાં ઢાળે. તેની ખુશનુંદી ઉપર નજર રાખે. ઈમામે હુસ્યન અલયહિસ્સલામે પોતાની છ (નવમી) પેટીના ફરજંદ, જે ખુદાની આખરી હુક્કત છે, તેમના માટે શું ફરમાવ્યું તે ધ્યાનથી વાંચી તેના ઉપર અમલ કરો. વ્યવહાર અને વર્તન તે મુજબ કરો. ખબરદાર રહો કે ઋણ અદા કરવામાંથી પીછેહાડ તો નથી કરતાને. અભૂલ રહેમાન બીજી સલીતથી રિવાયત છે :

“ઈમામ હુસ્યન અલયહિસ્સલામે ઈરશાદ ફરમાવ્યું, અમારામાંથી બાર હાઠી થશે. જેમાંથી પહેલા જનાબ અમીરુલ મોઅમેનીન અલી ઈજન અબી તાલીબ અલયહિસ્સલામ અને છેક્ષા મારી નવમી પેટીમાં મારા ફરજંદ હશે. તે ઈમામે કાયેમ (અલયહિસ્સલામ) બિલડક હશે. અછાદ તેના થકી નિર્જવ જમીનને સજવ કરશે. તેના થકી દીને હક બધા દીનો ઉપર જાહેર કરશે. પછી ભલેને મુશરીકોને આ વાત આણગમતી કેમ ન હોય. તેમના માટે ગયબત છે જેમાં એક કોમ દીનની બહાર ફેંકાઈ જશે અને બીજી કોમ દીન ઉપર કાયમ રહેશે. તે કોમને તકલીફો આપવામાં આવશે. તેઓને કહેવામાં આવશે કે જો તમે સાચા હો તો ઈમામના ઝહુર થવાનો વાયદો કયારે પૂરો થશે. બસ ગયબતના જમાનામાં દુઃખો અને મુસીબતો ઉપર સબર કરનારાઓ અને જુઠા પાડવામાં આવનારાઓને મુજાહીદનો મરતબો મળશે, જેણે રસુલુલ્લાહ સ.ની સાથે તલ્વારથી લડાઈ કરી હોય.” (કમાલુદીન ભા. ૧ પ. ૩૦)

આ રિવાયતથી એ જાહેર થાય છે કે ઈમામ હુસ્યન અલયહિસ્સલામે આ સિદ્ધશો આપ્યો છે.

પહેલું :- એ કે ખુદાની આખરી હુક્કત આપની નવમી પેટીની વ્યક્તિ હશે.

બીજું :- તે કાયમ કરશે.

ત્રીજું :- તે દીને હકને તમામ દીનો ઉપર જાહેર કરશે. કોઈ દીન સિવાય દીને હક બાકી ન રહેશે.

ચોથું :- નિર્જવ જમીનને ફરી સજવન કરશે.

પાંચમું :- આ બુઝુર્ગવારની ગયબત લાંબી હશે.

છાંકું :- મિથત બે કોમોમાં વહેંચાઈ જશે. એક અડગ રહેશે. બીજી જુઠલાવશે.

સાતમું :- અડગ રહેનારના માટે બલા અને મુસીબત છે.

આઠમું :- તેનો (અડગ રહેનારનો) મરતબો તે મહાન હસ્તીઓનો હશે જેમાણે રસુલુખાહની સાથે તલ્વારથી કાફરો સામે લડાઈ કરી.

આ હદ્દીસથી આઠ મુદ્દાઓનું એ તારણ નીકળે છે કે હઝરત હુક્કા (અ.સ.) સાથેની મોહિબતનું માધ્યમ ઘણું ઉંચુ હોવું જોઈએ. એવું તો નથીને કે કથનમાં યકીન રાખીએ છીએ અને અમલ ભૂલી જઈએ છીએ ? એવું તો નથીને કે આશા છોડીને બેસી ગયા છીએ કે હવે આ કોમ શું આગળ વધશે. જો આ બધા નિરાશાજનક વિચારોથી બહેકી નથી ગણું તો એવું તો નથીને કે જે રીતે વહેતી નદીમાં ઘાસ અને તણાખલા વહી રહ્યા છે તે રીતે આપણે આ જમનામાં જવનના પ્રવાહમાં વહી રહ્યા છીએ. “માત્ર કલ્પના છે કે હઝરત હુક્કા (અ.સ.) આવશે, ક્યામ ફરમાવશે, દુનિયાનો નકશો પદ્ધાઈ જશે અને સારા દિવસો આપમેળે આવી જશે. આપણે કાંઈ કરવાનું નથી.” આ વિચારવા જેવી બાબત છે.

આ થોભીને વિચાર કરવાનું સ્થાન છે. આ નફસનો હિસાબ લેવાનો સમય છે. તે સહાભીઓને નજરની સામે રાખવાના છે જેમાણે રસુલે ખુદા સ.ની સાથે લડાઈઓમાં સાથ આપીને કાફરો સામે લડાઈ કરી અને શહીદ થઈ ગયા. તેઓનું ચારિન્ય, હિમત, યકીન, જવાંમદ્દી, આત્મવિશ્વાસ, ખુદા સાથે મોહિબત, તેના રસુલ સ. સાથે મોહિબત, અકીદત તેનો સમજણથી અભ્યાસ કરવો પડશે, ત્યારે માંડ સમજ-બુદ્ધિની આંખ ખુલશે. અને પછી સમજમાં આવશે કે આપણે કદાચ ઠશકને બદનામ તો નથી કરી રહ્યાને ? ક્યાંક આપણે મોહિબતની અપેક્ષાઓથી બરતરફ તો નથી થઈ રહ્યાને ? ક્યાંક આપણે મોવદતની સાથે અન્યાય તો નથી કરી રહ્યાને ? જો એવું નથી તો હઝરત હુક્કા અ.ની ગયબત વધુને વધુ શા માટે લંબાતી જાય છે. અહુરમાં જલદી થાય એ આ કોમ ઉપર નિર્ભર છે જેને જુઠલાવવામાં આવી રહી છે. જે સબર કરી રહી છે. જે સાબિત કદમ-અડગ છે. જેની દરેક વ્યક્તિ સવાર સાંજ આ કહે છે, “અશહદોઅશકલ ઈમામુલ મહદી કવલન વ ફેઅલન.” હું ગવાઈ આપું છું શાખ્દોથી તેમજ કાર્યોથી કે આપ જ ઈમામ મહદી (અ.) છો.”

તેના ઉપર દીનની તકલીફો હિમાલયને ઉપાડવા જેવી જવાબદાર છે. આ જમનાના ફસાદ અને ફીતનાથી નફસનો જેદુદ કરવો અને મોહિબતને અસ્પર્શ રાખવી તે કોઈ મામુલી કામ નથી. મોલેઅત જુલ્મન વ જવરન-જુલ્મ અને અત્યાયારનો જમાનો નજદિક

છે. શયતાનના કારભારની ગતિ બહુ તેજ છે. દિલોની ઉપર જેરની અસરો ઘણી ઉડી થતી જય છે. આત્મહત્યા સામાન્ય થઈ ગઈ છે. અસાધ્ય રોગોથી ઈન્સાન પરેશાન છે. નવી નવી હલાક કરનારા પ્રકાશના કિરણો અસ્તિત્વમાં આવી રહી છે. અષ્ટાઉ તથાલાના રસુલ સ.ની આગાહીઓ સાચી પડી રહી છે. ભાન ભૂલી જવાના હજારો સાધનો છે. સંભાળ લેવા માટે કાંઈપણ દેખાતું નથી. શું કરીએ, શું ન કરીએ. અક્કલ લાચાર છે વિનાશકારી અને અત્યાર ઉપર અત્યાર કરવાના સાધનોના સંશોધનો થઈ રહ્યા છે. આ આફતમાં આખો સમાજ સપદાએલો છે. સ્વી હોય કે પુરુષ બધા બેહયાઈની સંસ્કૃતિ સમજે છે. શાયરી અને નગમામાં ચારિત્ય હીનતાનું જોર છે. તેની ફેલ્બી જાળ ફેલાતી જય છે. અધર્મનું બજાર ગરમ છે. પ્રગતિવાદની હવા સામાન્ય બની ગઈ છે. જો આ બધી બાબતોની તરકીબો એક સાથે ભેગી મળી જય અને તેને મોહબ્બતનું નામ આપવામાં આવે તો મોહબ્બતનું કેટલું મોહું અપમાન છે અને ઈશ્કની કેવી લાચારી છે ?

જરા આજ અને આવતીકાલના પરિવર્તન ઉપર નજર કરો. આ જમાનો બની ઉમયા અને બની અભિસના જમનાઓ કરતા ઘણા વધુ સખત છે. તે જમાનામાં અઈમ્મએ મઅસુમીન અ.ની ખીદમતમાં હાજર થવા માટેના સાધનો અને માધ્યમો ગ્રાય હતા. મઅસુમો અ.ના સાનિધ્યમાં બેસીને તેઓના દિલનશીન અવાજથી લાભ મળતો હતો. તેઓની હિંદાયતો, વાતો અને ઈશારાઓ હૃદયમાં ઉત્તરી જતા હતા. એક તરફ મોહબ્બત હતી. બીજી તરફ તેના મુકાબલામાં દોલત હતી. પરંતુ તેઓ ઈમાનના ઘણી હતા. ઈમામ સાંદ્ક અલયહિસ્સલામને જ્યારે એક સહાબીએ પોતાની મુફ્કલીસી અને લાચારીની સરખામણી બની અભિસના નમક ખાનારાઓ સાથે કરી તો આપે અશરફીની એક થેલી આપી અને કહ્યું : આ અશરફીની થેલી લઈ જા, શરત એ છે કે મારી મોહબ્બત મને પાઈ આપી દે. તેણે થેલી ત્યાંજ રાખી દીધી અને પોતાની મુફ્કલીસીના ઈભેદાનથી દુઃખી જુંદગી ઉપર શુકર કરવા લાગ્યો. તેની રૂહ મોહબ્બતની ફરજથી આ દુનિયાની લાચારી અને મુફ્કલીસી સરખામણી કરવા લાગી. હુસ્યન અ.ના અસહાબોને ઈમામ હુસ્યન અલયહિસ્સલામના આ મોહબ્બતભર્યા વક્યોથી કેટલી અસીમ ખુશી મળતી હશે. તે લખવા માટે કલમ લાચાર છે. જ્યારે આપ કહેતા હતા, “એ અષ્ટાઉ તબારક વ તથાલા ! જેણે તને ખોઈ નાખ્યો તને શું મળ્યું ? જેણે તને મેળવી લીધો તેણે શું ખોયું ?”

આજના જમાના સાથે તે જમનાની સરખામણી કરો તો જાણાશે કે આજે તો નમરૂદ અને નમરૂદીઓની લાઈનોની લાઈનો દુનિયાના દરેક ખુશામાં જોઈ રહ્યા છીએ. તે આગથી અનેકગાળા ભયાનક શાખો ખડકાએલા છે. ઈબ્રાહીમી યકીન લઈને કેટલી વ્યક્તિઓ

સામે આવી રહી છે ?

કોન હોતા હરીકે મય મર્દે અફ્ગાન ઈશક

હૈ મુકર્રર લબે સાકીપે સિલા મેરે બાદ

જેમકે મોહુભબત સાદ પાડી રહી છે અને બધા સાંભળી રહ્યા છે. દરેક મસજુદમાં દરેક નમાઝની પછી કહેવામાં આવે છે, દરુદ મોકલો મોહમ્મદ સ. અને આલે મોહમ્મદ સ. ઉપર જેવી રીતે દરુદ મોકલો છો આલે ઈશ્વરીમ અ. ઉપર. બેશક ખુદાની જાત પ્રસંશાને પાત્ર અને સંમાનીય છે. આલે મોહમ્મદ સ.નો સિલાસિલો બાકી છે. મારા લખાડા સામું ન જોતાં. ન્યાયપ્રીય વિદ્વાનો, અહુલે સુશ્રતના પ્રખર અને ઈલમના માંધાતાઓએ સેંકડો હુદીસો “સલાસતુન નબુવ્વત વ બકીયતુલ ઈત્તરત” ઉપર વિશ્વાસપૂર્વક અને મજબુતીથી પોતાના ગ્રંથોમાં સુરક્ષિત કરી દીધી છે. તેથી આ જમાનાની ભડકતી આગથી બચવા માટે ખુદાવદે કરીમે વલીનો સલામતિનો દામન સુરક્ષિત રાખ્યો છે. યા વલી અસ્ત કહીને પગ ઉપાડીને તો જુઓ સલામતિ મળે છે કે નહિ ? સંશોધનના માર્ગમાં પક્ષપાતી અને ખોટા અર્થધનટનના કંટા ન વાવો. આશિકોનું ધ્યેય નિર્બળ હોવા પછી પણ આ કંટાળા માર્ગમાંથી પસાર તો થઈ જશે અને પવિત્ર ચોગાનના ઠંડા છાયામાં સલામતિ મેળવશે અને જે કાફરો, જાલીમો, ધમંતીઓને બદનામ કરનાર છે, તેની પાણીદાર તત્વવારથી માર્ગમાં કંટા પાથરનારા બચીને કર્યાં જશે ?

મોહુભબત કસોટી માગે છે. કસોટી કપરી છે. અંધાધુંધીનું બજાર ગરમ છે. ઈમાન લુંટનારાઓના નૃત્ય દરેક ઘરના અંગણમાં થઈ રહ્યા છે. બહાર નીકળીએ તો સામે કંટાથી ભરેલો માર્ગ છે. સામે મંજીલ દેખાઈ રહી છે. બચી બચીને ચાલવાનું છે. કુંકી ફૂંકીને ડગલું માંડવાનું છે. ત્યાંથી લબ્બયકનો અવાજ સંભળાઈ રહ્યો છે. કોણ પ્રોત્સાહન આપી રહ્યું છે ? તેના અવાજમાં હિદાયત છે. તે મોહુભબતની મહત્વની વસ્તુઓને આ માર્ગના દરેક મુસાફરને સંભળાવી રહ્યા છે. મોહુભબત જીવંત છે તો દરેક મુશ્કીલ આસાન છે. દરેક કંટો કળી છે. દરેક અંગાર ફૂલ છે. આ મોહુભબતની કિરણોને અક્કલ અને સમજમાં ઉતારવા માટે તેના થોડા મહત્વના મુદાઓ છે. જેની વિગત નીચે મુજબ છે :

પહેલું : એહસાન :- આપણી સાથે રહેનારાઓ અને બેસનારાઓ સાથે એહસાનની આપ-દે કરવી. પારકાઓના એહસાનથી દૂર રહેવું. જે નિખાલસ મોહુભબતમાં બેળસેળ પેઢા કરે છે. જેની ચર્ચા અગાઉ થઈ ચૂકી છે.

બીજું : સંપર્ક :- પોતાના કુટુંબીજનો, સગા-સંબંધીઓ, સહ-પ્રવાસીઓ સાથે સંપર્ક જાળવો. જેમકે ઈમામ સાચિક અલયહિસ્સલામને એક સહાબીએ પૂછ્યું, “એક મોઅમીન તુભી રહ્યો છે. તેને બચાવવો કે એક મોઅમીન જેને અમુક લોકો ગુમરાહ કરી રહ્યા છે તેની પાસે જવું.” આપે ફરમાવ્યું : “ગુરમાહ થનાર સાથે સંપર્ક રાખો. ખબરઅંતર પૂછો. તેની આખેરતને બચાવો.” આજે આ સમયની માગણી છે. દૂર દૂરના મોઅમીનો સાથે સંપર્ક રાખવો અને તેઓને આપણા ઈમાનની તરફ દોરી રાખવા તે આપણા સૌનો મુખ્ય ફરજ છે. આ કોઈ મોટું મુશ્કેલ કામ નથી. શરત એટલી છે કે ત્યાગ અને કુરબાની ભાવના હોવી જોઈએ.

ત્રીજું : સબર અને ધીરજ : આશકી સબર અને કસોટીનું નિશાન છે. અહીં મૃત્યુની પણ કોઈ સીમા નથી. તે એક સંવેદના કાર્યરત હોય છે જે પોતાના મહેબુબત તરફ ખેંચી ખેંચીને લઈ જાય છે.

ચોથું : સીલે રહુમ : આ ખાનદાનના લોકો ઉપરાંત નીકળીને પોતાના લાભો અને બરકતોથી સમર્ગ સમજને રાહતની સામગ્રી પૂરી પાડશે. આ ઘણી વિગતો માણી લે તેવો વિષય છે. તેના ઉપર અમલ કરવો હજરત સાથેની મોહુબુબતની સાબિતી છે.

પાંચમું : જ્ઞાન ગ્રામ કરવું :- હજરત સાથે મોહુબુબત અને ઈલમથી ગફ્ફલત ! બંને વિરોધાભાસી છે. જે એકી સાથે ભેગા ન થઈ શકે. હજરત ઈલમના ઓત છે. રબ્બાની ઈલમ તરફ દાવત દે છે. હજરતથી મોહુબુબતના માટે જરૂરી છે કે ઈલમ મેળવવા માટે મહેનત કરે. નહિ તો “લા યશ્ફઉન વલા યઅકલુન” ‘ન તો કાંઈ જાણતા હતા ન કાંઈ સમજતા હતા’ની મહોર આપણા આમાલ ઉપરથી કુરાનને મજૂદની તરફથી લખાઈ જશે અને મોહુબુબતનો બદલો ખતમ થઈ જશે. તાલીમના સિલસિલામાં સરચાઈ અને ઉંડો અભ્યાસ અહુલેબયતની દેખરેખમાં રહે નહિ તો મોહુબુબત ક્ષતિગ્રસ્ત થઈ જશે અને તેનું દુઃખ સહન ન થઈ શકે તેવું હશે.

છું : અમલ :- આગસ, સુસ્તી, નિઝીયતા અને બહાનાબાળ ઈશ્કની નિશાની નથી. મહેબુબના દરવાજા સુધી પહોંચવા માટે હર ઘડી, હર પળે જાગૃત રહેવું જોઈએ. શરદી તકલીફો ઉપર પાબન્દ રહેવું જોઈએ. એટલુંજ નહીં પરંતુ શયતાની વહેમો અને તરકીબોથી જાતને બચાવી રાખવી જોઈએ. સાએમુન્જહાર વ કાએમદ્ધયલ. એટલા જ માટે મોઅમીનની મેઅરાજ છે.

સાતમું : જેહાદ :- કલમ અને નફ્સની જેહાદ માટે તૈયાર રહેવું જોઈએ.

આઠમું : ઝીક : - રીવાયતમાં છે “અજીવીકો મીફતાહુલ ઉન્સ.” ચર્ચા પ્રેમ અને મોહબ્બતની ચાવી છે. મહેબુબની ચર્ચા

એટલી વધુ થાય કે જુભ થાકી જાય. પછી પણ ચર્ચાનો સીલસીલો ચાલુ રહે. આ પુનરાવર્તનથી મોહબ્બતને વેગ મળે છે.

નવમું : હદ્દીયો : - મોહબ્બતની મહાનતા અને મહત્તમતા, તેની શાનોશૌકૃત, તેનું સ્થાન અને તેજસ્વિતાને અનુરૂપ તેની પસંદગીનો હદ્દીયો મોકલવાથી મોહબ્બત મજબુત બને છે. દાખલા તરીકે હજરત હુક્કા અ. આપણા મહેબુબ અને ધ્યેય છે. તેમના માટે નમાજ પડવી, કુરાઓન પડવું, કુરબાની આપવી વિગેરે.

દસમું : સદકો અને દોઆ : - આપણે આપણા મહેબુબના રક્ષાણ માટે અલ્લાહના તરફથી મદદ મેળવવા માટે દોઆ પણ કરવી જોઈએ. અને તે માટે હજરતનો સદકો પણ કાઢતા રહેવું જોઈએ. જલ્દી જહુર કરવાની દોઆ કરવી, ફરીયાદ કરવી અને વાયદાને દોહરાવતા રહેવું.

અગીયારમું : ઈન્ટેજાર : - તે વ નાશેરુલ અદલે ફીતવલે વલઅરાજે છે. તેમના ઈન્ટેજારમાં ઈન્ટેજારનો હક અદા કરીએ. અને હકીકતમાં મુન્તજેરીન (ઇન્ટેજાર કરનારાઓ)માં ગાગતરી થવાની તમના કરીએ. આશાના તંતુને તૂટી જવાથી બચાવીને રાખીએ. ટૂંકમાં વધુ વિસ્તાર ન કરતા આટલેથી સંતોષ કરી રહ્યા છીએ. ખુદાવદે આલમ પાસે દોઆ છે કે તે હજરતની મઅરેફત અતા કરે. આ જ મઅરેફત મોહબ્બતની તાબે છે અને મોહબ્બતની મજબુતીનું મૂળ ઈમાન છે. “અલ્લાહન આમનું અશાદો હુબ્બન લિખાહ”

ઈમામ અ.ની યાદ

એક મહુત્વની જવાબદારી

હજરત રસુલે ખુદા સખ્ખાહો અલયહે વ આલેની એક મશહુર અને જાણીતી હદ્દીસ છે જે શીયા અને સુસી હદ્દીસકારોએ નકલ કરી છે. “મન માનત વલમ યઅરફો ઈમામે ઝમનેહી માત મયતતો જાહેલીયત”

જે પોતાના જમનાના ઈમામને ઓળખ્યા વગર તેમની મઅરેફત મેળવ્યા વગર આ દુનિયામાંથી ચાલ્યો જાય તેનું મૃત્યુ અજ્ઞાનતાનું મૃત્યુ હશે. એટલે જો કોઈ માણસ ઈસ્લામના બધા અકીદાઓ અને હુકમોને સ્વિકારતો હોય અને તેના ઉપર અમલ કરતો હોય, પરંતુ પોતાના જમનાના ઈમામને ઓળખતો ન હોય તો તેનું મોત કુઝનું મોત હશે અને જે માણસ દુનિયામાંથી કાફર જશે તે આખેરતમાં હંમેશા માટે જહન્નમમાં રહેશે. કારણ કે નેક આમાલ ત્યારેજ લાભદાયી હશે જ્યારે ઈમાનની સાથે કરવામાં આવ્યા હોય. તે માટે

દરેક એ માણસ જે જહનમની આગથી બચવા માગતો હોય તેના માટે પોતાના જમનાના ઈમામની મઅરેફત ફરજિયાત છે.

બે પ્રકારના ઈમામ :-

કુરઆને કરીમમાં બે પ્રકારના ઈમામોની ચર્ચા કરવામાં આવી છે. એક તે ઈમામ જે લોકોને જહનમ તરફ લઈ જાય છે. સુરા કસસ આયત નંબર ૪૧માં છે કે “તે એવા ઈમામ છે જે લોકોને આગની તરફ દાખલત આપે છે.” એટલે જે કોઈ પણ તેને માનશે, તેની પેરવી કરશે તેનો અંત જહનમ હશે.

બીજા તે ઈમામ છે જે ખુદાના હુકમથી લોકોની હિંદાયત કરે છે. સુરા સજદહની આયત નંબર ૨૪માં છે કે “અને અમે તેને ઈમામ નીમ્યા, જે અમારા હુકમથી લોકોની હિંદાયત કરે છે.” “અને જે હકની તરફ હિંદાયત કરે, તેઓ તે વાતના વધુ હક્કાર છે કે તેમની પેરવી કરવામાં આવે.” (સુરા યાસીન આ. ૩૫)

ઉત્તરાત અલી અલયહિસ્સલામે પોતાના ખુત્બાઓમાં બંને તરફના ઈમામોના ગુણો અને વિશેષતાઓની ચર્ચા કરી છે. લોકોની હકીકત તેઓના નામથી નથી ઓળખી શકતી. પરંતુ તેઓના ગુણો અને વિશેષતા ઉપરથી તેનો અંદાજ કરી શકાય છે. જેવી રીતે કપડા શરીરના ડાઘાઓને છુપાવે છે તેવી રીતે જાહેરી અખલાક રૂહના ઐબ ઉપર પરદો નાખી દે છે. ઈમામ અને મામુનમાં રૂહાની સંપર્ક હોવો જરૂરી છે. અગર કોઈ માણસ અંદરથી મુતકી અને પરહેઝગાર નહીં હોય તો તે પોતાના અનુયાયીઓને તકવા અને પરહેઝગારી તરફ દોરી નહીં શકે. તેથી જો આપણે જગતમાં જવા ઈચ્છતા હોઈએ તો આભેરતની વાસ્તવિક જીંદગીને જહનમના અજાબથી સલામત રહે તો આપણે એવા ઈમામની શોધ કરવી જોઈએ જેનું જાહેર અને છુંધું દીનના અહેકામની સંપૂર્ણ તસ્વીર હોય, જે માથાથી પગ સુધી મુતકી અને પરહેઝગાર હોય. એટલે મઅસુમ હોય.

ઉત્તરાત અલી અલયહિસ્સલામના નુરાની કલામોની રોશાનીમાં આગના ઈમામ અને હિંદાયતના ઈમામ બંનેની વિશેષતાની ચર્ચા કરી રહ્યા છે. જેથી આપણા માટે ફેસલો કરવો સહેલો પે.

આગના ઈમામ :-

“..... અને યકીનથી ખુદાવદે આલમની નજદીક સૌથી વધુ બદતર અને હંદ્કો તે જાલીમ અને અત્યાચારી રેહનુમા ઈમામ છે જે ખુદ પણ ગુમરાહીમાં છે અને બીજા પણ તેના કારણે ગુમરાહ થઈ રહ્યા છે. તે કે જેણે રસુલે ખુદા સ.ની સુખતોને ખતમ

કરી દીધી છે અને ભૂલાએલી બીજાઓને વધારી દીધી છે. મેં રસુલે ખુદા સ.ને ફરમાવતા સાંભળ્યા છે કે કયામતના દિવસે જાલીમ અને અત્યાચારી ઈમામને એ રીતે લાવવામાં આવશે કે ન તેનો કોઈ મદદગાર હશે અને ન તો કોઈ તેની તરફથી માફી માર્ગનાં હશે. તેને સીધો જહનમમાં નાખી દેવામાં આવશે. પછી તે જહનમમાં એવી રીતે ચક્કર લગાવશે જે રીતે ઘંટી ફરે છે. પછી જહનમના ખાડામાં તેને જકડી દેવામાં આવશે.”

જાલીમ માત્ર તે માણસ જ નથી જે બીજાના હક મારી ખાય કે બીજાને સતાવે. કુરઆને કરીમના અર્થઘટનમાં “જે અદ્વાઇની હદોથી આગળ વધી જાય તે પણ જાલીમ છે.” (સુરા બકરા : ૨૨૮)

ખુદાએ ઉતારેલા હુકમોની નાફરમાની, હરામ ચીજોનો અમલ કરવો અને ખુદાની હદ ઓળંગી જવી. કુરઆનનો આ પણ ઈરશાદ છે, “જે ખુદાએ મોકલેલા હુકમો મુજબ ફેસલો ન કરે તે જાલીમ છે.” (સુરા માઝેદાં આ. ૪૫) જો કોઈ ખુદાના દીનમાં પોતાના તરફથી કોઈ ચીજ દાખલ કરી દે અથવા કોઈ વાજુબને કાઢી નાખે તે ખુદાના હુકમની વિરુદ્ધ ફેસલો કરવા બરાબર છે, જે જુદ્ધ છે.

તેથી દરેક તે માણસ જેને ખુદાએ ઈમામ ન બનાવ્યો હોય અને તે લોકોની ઈમામતનો દાવો કરે તો તે ખુદાની હદોથી આગળ વધી જાય છે અને અદ્વાઇના હુકમની વિરુદ્ધ ફેસલો કરે છે, તે યકીનથી જાલીમ અને અત્યાચારી રેહનુમા છે. જેનો અંત હિન્દુ અલ્યાહિસ્સલામના કથન મુજબ ઉપર આવી ગયો છે. કુરઆન તો એ લોકોને પણ જાલીમ કહે છે કે આ પ્રકારના લોકોની દોસ્તી કરે છે. “અને જે તેઓને પોતાના દોસ્ત અને સરપરસ્ત ગાણે છે તે જાલીમ છે.” (સુરા મુમતહના આયત ૮)

નૂર અને હિદાયતના ઈમામ :-

હિન્દુ અલ્યાહિસ્સલામ હિદાયતના ઈમામ અને ન્યાયી ઈમામની વિશેષતાઓ આ રીતે બધાન ફરમાવે છે:-

“ખુદાની યાદની નજદિક ખુદાના બંદાઓમાં સૌથી વધુ શ્રેષ્ઠ અને ગુણવાન એ ઈમામ છે જે ન્યાયી છે. જે ખુદ હિદાયત ધરાવતો હોય અને બીજાને હિદાયત કરે. સુશ્રોતોને અમલી બનાવે, અજાણી બિઅતોને નાબુદ કરે, સુશ્રોતોની નિશાનીઓ જગમગી રહી છે અને બિદાયતોના ધવજ પણ જાહેર છે.” (નહજુલ બલાગાહ ખુત્બો ૧૬૪, પા. ૨૩૪)

એક બીજા ખુત્બામાં આ રીતે ફરમાવે છે :

“બેશક ઈમામો ખુદાના નકી કરેલા હાકીમ છે. બંદાઓને ખુદાની મઅરેફત આપનારા છે. જમતમાં માત્ર એજ જશે જે તેઓની મઅરેફત ધરાવતા હોય, અને જેને આ ઈમામો ઓળખતા હોય અને દોઝખમાં એ લોકો જશે જે તેઓને ન ઓળખતા હોય. ઈમામો તેઓને ન ઓળખતા હોય.” (નહજુલ બલાગાહ ખુત્બો ૧૫૩, પા. ૨૧૨, સજી સાલેહ)

એક બીજા ખુત્બામાં આ ગ્રમાણો ફરમાવે છે : - “એ ખુદા ! તું ખૂબ જાણો છે કે કંઈ અમારાથી (અહલેબયત અ.) જાહેર થયું છે તે એટલા માટે હરગીજ ન હતું કે અમને હુક્મત અને સત્તાની ઈચ્છા હતી. અથવા દુનિયાના માલની તલપ હતી. (આ બધો સંઘર્ષ એટલા માટે હતો કે) અમે તારા દીનની નિશાનીઓને ફરીથી તેની સાચી જગ્યા ઉપર સ્થાપિત કરીએ. તારા શહેરોમાં શાંતિ અને સલામતિ ફેલાવીએ. જેથી તારા મજલુમ બંદાઓ શાંતિ અને સ્વસ્થતાથી જીવન જીવી શકે. તારા ભરતરફ થએલા હુકમોને અમલમાં લાવી શકીએ.”

બારે ઈલાહા ! હું પહેલો માણસ છું કે જે તારી તરફ રજૂ થયો અને તારા હુકમને સાંભળી સૌથી પહેલાં લબ્બયક કર્યું. હજરત રસૂલે ખુદા સલ્લાહો અલયહે વ આલેની સિવાય કોઈ બીજાએ નમાજ પડવામાં મારાથી વિશેષતા નથી મેળવી.

એ લોકો ! તમને ખબર છે કે જાન, માલ, ઈજીત અને શરમ, હુકમ અને કાયદાઓ ઉપર તે માણસ હાકીમ નથી થઈ શકતો જે કંજુસ હોય. કારણ કે તેની દાઢ મુસલમાનોના માલ ઉપર લાગેલી રહેશે. કોઈ જાલીમ પણ હાકીમ નથી બની શકતો કારણ કે તે પોતાની અજ્ઞાનતાના કારણે બીજાને ગુમરાહ કરશે, ન કોઈ ખરાબ ચારિયવાળો કે ખરાબ સ્વભાવવાળો. કારણ કે તે પોતાના ખરાબ સ્વભાવ અને ખરાબ ચારિયના કારણે લોકો સાથે ટક્કર લેતો રહેશે. ન કોઈ ડરપોક, કારણ કે તે કોઈને આપશે અને કોઈને નહીં આપે. ન કોઈ રૂઠવતખોર કારણ કે તે બીજાના હક્કોને વેડફી નાખશે અને ન કોઈ સુન્તરને બરબાદ કરનારો, કારણ કે તે રીતે તો ઉમ્મત હલાક થઈ જશે. (નહજુલ બલાગાહ ખુત્બો ૧૩૧, પા. ૧૮૮-૮૯, સજી સાલેહ)

આ ખુત્બાઓ ઉપર નજર કરવાથી આ વાત સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે એજ રેહનુમા અને ઈમામ લોકોને હકીકતની તરફ હિંદાયત કરી શકે છે જે....

૧. હિંદાયત મેળવેલા હોય,

૨. બીજાને સાચા માર્ગ ઉપર છિદ્રાયત કરનારા હોય,
૩. સુશ્રતોને જીવંત કરનાર હોય,
૪. બિદાતોનો નાશ કરનાર હોય,
૫. જેની મઅરેફત જમતમાં જવાનું કારણ બને.
૬. જેનો ઈન્કાર અક્ષાહના અગ્રાભનું કારણ બને.
૭. જેની નજર દુનિયાની સલ્તનત અને સત્તા ઉપર ન હોય.
૮. જે દીનની નિશાનીઓને જાહેર કરનારા હોય.
૯. ખુદાના શહેરોમાં શાંતિ અને સલામતિ સ્થાપિત કરનારા હોય,
૧૦. ખુદાના મગલુમ બંદાઓને રક્ષણ આપનારા હોય,
૧૧. ખુદાના મગલુમ બંદાઓને રક્ષણ આપનારા હોય,
૧૨. ભુલાઈ ગયેલા હુકમોનું અમલીકરણ કરનારા હોય,
૧૩. કંજુસ ન હોય,
૧૪. ખરાબ ચારિત્ય કે ખરાબ સ્વભાવના ન હોય,
૧૫. અજ્ઞાન ન હોય,
૧૬. ડરપોક ન હોય,
૧૭. દૃશ્વતખોર ન હોય,
૧૮. સુશ્રતોને બરબાદ કરનારા ન હોય.

આ જ વાતોને એક બીજા ખુત્બામાં આ રીતે બયાન ફરમાવે છે :-

“ઈમામની બસ આ જવાબદારી છે કે ખુદાની તરફથી જે હુકમ તેના સુધી પહોંચ્યો છે તે લોકો સુધી પહોંચાડી હે અને ભરપૂર નસીહત અને હિદાયત કરે. સુસતોને જીવંત કરે. જે હંદના મુસ્તાક છે તેના ઉપર હંદ જારી કરે. ગસબ કરેલા માલને પાછો મેળવી તેના મૂળ માલિકને પહોંચાડી હે.” (નહજુલ બલાગાહ ખુત્બો ૧૦૫, પા. ૧૫૩, સજી સાલેહ)

પયગમબર સ.ની અહુલેબયત

જો આપણે તે વિશેષતાઓની શોધ કરીએ તો આ વિશેષતાઓ માત્ર અહુલેબયત અલયહેમુસ્સલામમાં જ જોવા મળશે. હજરત અલી અલયહિસ્સલામ ફરમાવે છે :-

“પોતાના નબીની અહુલેબયતને જુઓ. તેઓની સીરત ઉપર ચાલો. તેમના પગલાંઓનું અનુકરણ કરો. તેઓ તમને હિદાયતની બહાર થવા નહીં હે અને ન તો ગુમરાહી કે હલાકત તરફ લઈ જશો. જો તેઓ રોકાય તો તમે પણ રોકાઈ જાવ. જો તે ઉભા થાય તો તમે પણ ઉભા થાવ. તેમનાથી આગળ ન વધો નહીં તો ભટકી જશો. તેઓને છોડીને પાછળ પણ ન રહો. નહીં તો તબાહ થઈ જશો.” (નહજુલ બલાગાહ ખુત્બો ૮૮, પા. ૧૪૩, સજી સાલેહ)

“ક્યાં છે તે લોકો જે જુઠ બોલીને અને અમારા ઉપર અત્યાચાર ચાલુ રાખીને એ દાવો કરે છે કે તેઓ રસેખુન ફીલ અમલ છે અને અમે નથી. ખુદાએ અમને બુલંદ કર્યા, અમને ઈજ્ઞાત આપી અને તેઓને હલ્કા પાડ્યા, અમને (ઈમામતનો) હોદ્દો આપ્યો અને તેઓને વંચીત રાખ્યા. અમને ઉર્ય કક્ષામાં દાખલ કર્યા અને તેઓને તેનાથી દૂર રાખ્યા.

અમારી પાસેથી જ હિદાયત મેળવી શકાય છે અને અજ્ઞાનતાના અંધકારમાંથી દૂર કરવાની દરખાસ્ત કરી શકાય છે. યકીનથી ઈમામ તો બસ કુર્યશમાંથી થશે જે આ જ કુટુંબની પેઢી બની દાશમના ઘરાનામાંથી હશે. તે સિવાય ઈમામત બીજા કોઈને શોભતી નથી. અને ન તો તેઓની સિવાય બીજું કોઈ તેને લાયક છે.” (નહજુલ બલાગાહ ખુત્બો ૧૪૪, પા. ૨૦૦-૨૦૧, સજી સાલેહ)

આ લખાણોથી એ વાત પૂરેપૂરી સ્પષ્ટ છે કે ઈમામત અને બિલાઝીતના સાચા અને ખરેખરા હક્કદાર માત્ર અહુલેબયત અલયહેમુસ્સલામ છે. જે લોકોને હિદાયતનો માર્ગ દેખાડી શકે છે અને જમત સુધી પહોંચાડી શકે છે. જો કોઈ તેઓની સિવાય કોઈ બીજાને પોતાના માર્ગદર્શક, ઈમામ અને હિદાયત કરનારા માનશે તો તે યકીનથી મુક્તિ મેળવવાને પાત્ર નહીં રહે.

હજરત અલી અલયહિસ્સલામે જ્યારે મોહમ્મદ બીન અબુબકરને મીસરના હકીમ બનાવ્યા ત્યારે તેમના નામે એક પત્ર લખ્યો.

જેમાં આ વાક્ય હતું,

“હિદાયતની તરફ માર્ગદર્શન આપનારા અને હિદાયતની તરફ લઈ જનારા - નબીના દોસ્ત અને નબીના દુષ્મન બંને એક સમાન ન હોઈ શકે.” (નહજુલ બલાગાણ પત્ર-૨૭, પાના ૩૮૫)

આ વાક્યમાં હજરત અલી અલયહિસ્સલામ લોકોના અંતર આત્માને જાગૃત કરી રહ્યા છે. તેઓના દિલ અને દિમાગને અપીલ કરી રહ્યા છે. જરા આંખો ખોલો અને અક્કળની નજરથી જુઓ. હંડા દિલ અને દિમાગથી ફેસલો કરો. શું હિદાયત અને જન્મતની તરફ દાવત હેનારા અને ગુમરાહી અને જહુસમની તરફ બોલાવનારા સમાન હોય શકે ? ક્યારે પણ નથી હોઈ શકતા. જાગૃત થાઓ અને ખુદ પોતાનો ફેસલો કરો.

હિદાયતનો સિલસિલો :-

જ્યારે આ વાત સ્પષ્ટ થઈ ગઈ કે ઈમામત અહલેબયત અલયહેમુસ્સલામનો હક છે. જો તેઓની સિવાય બીજું કોઈ તેનો દાવો કરે તો તે જાલીમ અને જુઢો છે.

હજરત રસૂલે ખુદા સલખાએ અલયહે વ આલેની એક હંડીસ છે. જે તમામ આલીમો અને હંડીસકારોએ જુદાજુદા અંદાજથી પોતપોતાની વિશ્વસનીય કિતાબોમાં નકલ કરી છે. હંડીસના લખાએં જરૂર જુદા જુદા છે. પરંતુ તેનો હેતુ એક સમાન છે. હંડીસ આ છે :-

“આ ઉમ્મતના બાર સરપરસ્ત અને રહનુમા હશે અને તે બધાજ કુરૈશથી હશે. જે તેઓને છોડી દેશો તે તેઓને કોઈ નુકસાન નહીં પહોંચાડે.” (એટલે છોડી દેનાર ખુદ નુકસાન ઉઠાવનારાઓમાંથી હશે. કારણ કે તેનું મોત જાહેલિયતનું મોત હશે.)

આ બધી રિવાયતોનો હેતુ એ છે કે રસૂલે ખુદા સલખાએ અલયહે વ આલેહી વસ્સલમની પછી ક્યામતની સવાર સુધી આ ઉમ્મતના માત્ર બાર ઈમામ અને રેહનુમા હશે અને તે બધાજ કુરૈશથી હશે. હજરત અલી અલયહિસ્સલામનું એ કથન આવી ગયું કે આ ઈમામો કુરેશ કબીલાની પેટી, બની હાશમના કુટુંબમાંથી હશે. એટલે હજરત રસૂલે ખુદા સ.અ.વ.ની વફાત પછી ક્યામતની સવાર સુધી આ ઉમ્મતના માત્ર બાર ઈમામ હશે અને તે બધાજ બની હાશીમના વંશમાંથી હશે.

ઇઝરત અલી અલયહિસ્સલામને પુછવામાં આવ્યું કે ઇજરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.વ.ની હદીસ છે કે, “હું તમારી દરમ્યાન બે અમૃત્ય વસ્તુઓને મુકીને જઈ રહ્યો છું. ખુદાની કિતાબ અને મારી ઈતરત.” ઈતરતનો શું અર્થ છે ? ઇજરત અલી (અ.)એ ફરમાવ્યું, “હું, હસન, હુસ્યન અને હુસ્યનના વંશમાંથી નવ ઈમામ. તેઓમાના નવમા તેમના મહદી અને તેમના કાયેમ હશે. ન તે ખુદાની કિતાબથી જુદા હશે અને ખુદાની કિતાબ તેમનાથી જુદી હશે. ત્યાં સુધી કે આ બધા હવે કવસર ઉપર ઇજરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.વ.ની મુલાકાત કરશે. (કમાલુદીન ભાગ-૧, પા. ૨૪૦-૪૧)

ઇજરત અલી અલયહિસ્સલામને આમીર બીજા કસીરે પૂછ્યું, “એ અમીરુલ મોઅમેનીન ! આપે અમને કુફના રેહનુમાઓ અને બાતીલના ખલીફાઓથી ખરબરદાર કર્યા. આપ અમને હકના રેહનુમા અને આપના પછી સાચા રેહનુમાઓથી ખરબરદાર ફરમાવો.”

ઇજરત અલી અલયહિસ્સલામે ફરમાવ્યું :

“હા, યકીનથી - ઇજરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.વ. મારી સાથેનો વાયદો અને વચન છે કે આ દીનના બાર ઈમામ અને અમીર હશે. નવ હુસ્યનના વંશમાંથી હશે. ઇજરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.વ.એ ફરમાવ્યું, “જ્યારે હું મેઅરાજની સફરમાં આસમન ઉપર ગયો ત્યારે મેં અર્શના પાયાની તરફ જોયું. તેમાં લાઘ્યું હતું. લાએલાણ ઈલ્લાણ મોહમ્મદુન રસુલુલ્લાણ અચ્યદ્તથું બઅલી વ નુસરતહું બઅલી. (ખુદાની સિવાય બીજો કોઈ માબુદ્ધ નથી. મોહમ્મદ અલ્લાહના રસુલ છે. અલીની જ થકી તેમને ટેકો મજ્યો અને અલીની થકી તેમની મદદ કરી) અને મેં બાર નૂર જોયા. મેં કહ્યું, પરવરદીગાર આ કોના નૂર છે. મને જવાબ આપવામાં આવ્યો, એ મોહમ્મદ આ આપના વંશના ઈમામોના નૂર છે. મેં કહ્યું, એ ખુદાના રસુલ, શું આપ મને તેઓના નામ નહીં જાણાવો ? રસુલે ખુદા સ.અ. ફરમાવ્યું, હા, જરૂર. તમે મારી પછી ઈમામ અને ખલીફા છો. તમે મારા કરજને અદા કરશો. મારા વાયદાઓને પૂરા કરશો. તમારી પછી તમારા બે ફરજનંદ હસન અને હુસ્યન. હુસ્યનની પછી તેમના ફરજનંદ અલી જયનુલ આબેદીન - અલીની પછી તેમના ફરજનંદ મોહમ્મદ, જેનું લકબ બાકીર છે - મોહમ્મદની પછી તેમના ફરજનંદ જાફર જેનું લકબ સાદિક છે. જઅફરની પછી તેમના ફરજનંદ મોહમ્મદ, જેનું લકબ કાળીમ છે. મુસાની પછી તેમના ફરજનંદ અલી, જેનું લકબ નકી છે. અલીની પછી તેમના ફરજનંદ હસન, જેનું લકબ અસ્કરી છે અને તેમના પછી હસનના ફરજનંદ કાયેમ છે જેનું નામ મારું નામ છે. જે મારી સાથે સૌથી વધુ મળતા આવે છે. તે

દુનિયાને ન્યાય અને ઈન્સાફથી એવી રીતે ભરી દેશો જેવી રીતે તે જુદ્ધમ અને અત્યાચારથી ભરેલી હશે. (અલી ઈજને અભી તાલીબ
અ. મારવી અનહોત હવ્લુલ ઈમામલ મહિંડી અલયહિસ્સલામ ભા. ૧, પા. ૧૩૮)

આવી રીતે એક બે નહીં બલ્કે ૨૦ રિવાયતો હજરત અલી અ.થી નકલ થઈ છે. જેમાં સ્પષ્ટ રીતે લખવામાં આવ્યું છે કે
હજરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.વ.ની વફાતથી કયામતની સવાર સુધી પવિત્ર દીન ઈસ્લામમાં માત્ર બાર ઈમામો હશે. પછી એક એક
નામ લઈને કહેવામાં આવ્યું (આ બધી હદ્દીસો એ વખતે બયાન કરવામાં આવી છે જ્યારે જનાબે ઈસ્માઇલની વિલાદત પણ નહોતી
થઈ. જેથી જાણવા મળે છે કે બાર ઈમામની યાદી જે રસુલે ખુદા અને હજરત અલી અ.એ બયાન કરી તેમાં ક્યાંય પણ જનાબે
ઈસ્માઇલનું નામ નથી. જ્યારે તે ઈમામ થનાર જ ન હતા ત્યારે તેમની પાસેથી ઈમામત હીનવી લેવાનો સવાલ જ નથી.

એક વાત એ પણ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે જે બાર ઈમામની વાત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.વ.એ હદ્દીસમાં કરી છે તેમાં સૌથી પહેલાં
અને પ્રથમ ઈમામ હજરત અલી અ. છે. બારમા અને હેઠા હજરત ઈમામ અસ અલયહિસ્સલામ છે. જે હાલમાં આપણા જમનાના
ઈમામ છે, જીવંત છે, આ દુનિયામાં જ છે, આપણી વચ્ચે છે. આપણે આપણા ગુનાહો અને નાકરમાનીઓના કારણે તેમના દિદારથી
વંચીત રહ્યીએ હીએ.

હજરત અલી અલયહિસ્સલામના ખૂબજ વિશ્વાસુ સહાબી “જનાબ અસબગ બીન નબાતની રિવાયત છે : “હું હજરત અલી
અ.ની ખીદમતમાં હાજર થયો. મેં જોયું તો હજરત વિચારમાં દૂબેલા છે અને મુબારક આંગળીથી જમીન ઉપર કોઈ નિશાન બનાવી
રહ્યા છે. મેં અરજ કરી, એ અમીરુલ મોઅમેનીન શું વાત છે. હું આજે આપને બહુ વિચારમાં જોઈ રહ્યો છું કે આપ જમીન ઉપર
નિશાનો બનાવો છો. શું આપ આ જમીનને જાણો છો ?

આપે ફરમાવ્યું, “ખુદાની કસમ એવું નથી. હું દુનિયાને કયારે પણ દોસ્ત નથી બનાવતો. પરંતુ હું એ ફરજનના બારામાં
વિચારી રહ્યો છું જે મારી નસલમાંથી અગોચારમો પુત્ર હશે અને તે મહિંડી છે. તે જમીનને અદલ અને ઈન્સાફથી એવી રીતે ભરી
દેશો જેવી રીતે તે જુદ્ધમ અને અત્યાચારથી ભરી હશે. તેમના માટે એક ગયબત છે. જેમાં અમુક લોકો ગુમરાહ થઈ જશે અને અમુક
લોકો હિદાયત મેળવશો.” (કમાલુકીન ભા. ૧, પા. ૨૮૮ થી ૮૭, અભલામુલ વરા પા. ૪૦૦)

હજરત અલી અલયહિસ્સલામે હિદાયત અને ઈમામતના સિલસિલાને કેવી રીતે સ્પષ્ટ અને પ્રકાશિત કરી દીધો છે. તેનાથી

મોટી ખરાબી અને દુશમનાવટ કઈ હશે કે ઈન્સાન આટલા સ્પષ્ટ અને પ્રકાશિત હિદાયત અને ઈમામતના સીલસીલાને છોડીને તે લોકોને પોતાના માર્ગદર્શક સ્વિકારે. જેમણે હજરત અલી અ.નો હક ધીનવી લીધો. જેમણે હજરત ફાતેમા અહરા સલામુદ્દાહે અલયહાને બેહદ સત્તાવ્યા, તેમનો દરવાજો સળગાવી દીધો, જેમણે હજરત અલી અ.ની વિરુદ્ધ લડાઈ કરી, જેમણે હજરત અલી અ.ની શાહાદતની ખુશીઓ મનાવી, જેના કારણે કરબલાની ઘટના બની, જેના દીકરાઓએ હજરત ઈમામ હુસ્યન અ.ને કરબલામાં કટલ કર્યા, જેમણે અહુલેબ્યત અ.ને બંદીવાન બનાવ્યા, જેમણે એક પછી એક પવિત્ર અહુલેબ્યત અ.ને શહીદ કર્યા, જેની જુંદગી ઈસ્લામી તાલીમોથી ખાલી હોય, જે જ્ઞાનમાં કુરાનના હુકમોનો વિરોધ કરતા હોય, જે હુરામ વસ્તુઓનો ઉપયોગ કરતા હોય, જે વાજુભાત છોડી દેતા હોય, જે વાસનાના ગુલામ હોય જે આખેરતને સંપૂર્ણ રીતે ભૂલી ગયા હોય, જે લોકો ખુદ હિદાયત વગરના હોય તે બીજાને શું હિદાયત આપી શક્શે.

હિદાયતનો માત્ર એક માર્ગ છે અને તે માર્ગ છે હજરત અલી ઈબ્ને અબી તાલીબ અલયહિસ્સલામનો માર્ગ છે. હજરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.વ.ની પછી બાર ઈમામો જેના પહેલાં હજરત અલી અલયહિસ્સલામ અને છેલ્લા હજરત ઈમામ મહદી અલયહિસ્સલામ છે. જે આપણા ઈમામ છે તે સિવાયના જેટલા સીલસીલા છે તેમાંથી કોઈપણ સાચો અને હિદાયતનો માર્ગ નથી. તેમાંનો એક પણ જન્મત અને આખેરતની ખુશનસીબી અને સર્જણતાનો જામીન નથી.

મારી આ ચ્યાની હજરત અલી અલયહિસ્સલામના આ બયાન ઉપર પૂરી કરતા દરેકને આ દાવત આપું છું કે પક્ષપાતી વલણ છોડી દઈને, વ્યક્તિગત લાભથી પર થઈને, પોતાની અક્કલ અને સમજ શક્તિને બાપદાદાના રીવાજોથી પાક-સાફ કરીને પોતાના અંતના બારામાં ખુદ ફેસલો કરે. એવું ન થાય કે મોતનો ફરીશતો આવી જાય અને આપણે આપણા બારામાં કોઈ ફેસલો ન કરી શકીએ. હજુ સમય છે. કાલે મોહું થઈ જશે. આપણે ફેસલો આપણને જન્મત અથવા જહશમની તરફ લઈ જશે. આપણે દુનિયાને ખાતર આખેરતને બરબાદ ન કરીએ.

“જુઓ, આ દુનિયા જેની તમે તમના કરો છો, જેની તરફ ઈચ્છા અને અપેક્ષાથી આગળ વધો છો. તે ક્યારેક તમને ગુસ્સે કરે છે તો ક્યારેક તમને ખુશ કરી દે છે. આ તમારું અસ્ત ઘર નથી અને ન તો તમારું અંતિમ સ્થળ છે. જેના માટે તમને પૈદા કરવામાં આવ્યા છે. ન તે જગ્યા છે જેની તરફ તમને દાવત આપવામાં આવી છે.”

“જુઓ, જો તમે દીનના ઉસુલ સુરક્ષિત રાખ્યા તો પછી દુનિયાની કોઈ ચીજ ખોઈ દેવી તમને નુકસાન નહીં પહોંચાડી શકે અને દીનને છોડી દેવા અને બરબાદ કર્યા પછી તમને દુનિયાની કોઈ ચીજ નફો નહીં પહોંચાડે. જેને તમે સાચવી રાખી હોય.”
ખુદાવદે આલમ અમારા અને તમારા દિલોના હકની તરફ ધ્યાન આપે, અમને અને તમને સબરની તૌફીક અતા કરે.” (નહજુલ
બલાગાહ ખુત્બો ૭૩, પા. ૨૪૮-૪૯, સજી સાલેહ)

ઇમામતનું મહત્વ

અને

ઇમામ અલયહિસ્સલામનો દરજો

ઇમામત સૌથી મહત્વનો પ્રશ્ન છે. આ તે માટે મહત્વનો છે કે તે ખુદા સુધી પહોંચવા માટે એક માત્ર સૌથી વધુ વિશ્વસનીય
માધ્યમ - જરીઓ છે. માત્ર ઇમામતના વાસ્તાથી ખુદાની સાચી મઅરેફત મેળવી શકાય છે. અને તેની ઇબાદત કરી શકાય છે. જો
કોઈ આ માર્ગ સિવાય બીજી કોઈ રીતે ખુદાની મઅરેફત મેળવવા કે ઇબાદત કરવા ચાહે તો તેને ક્યારે પણ સફળતા નહીં મળે.

ઝીયારતે જામેઆ કબીરના આ વક્યો ટેટલા પરીપૂર્ણ છે :

“બે અભી અન્તુમ વ ઉમ્મી નફ્સી વ અહુલી વ માલી મન અરાદદ્વાહ બદાન બેકુમ વ મન વહુદહુ કબેલ અન્કુમ વ મન
કસદહુ તવક્ષણ બેકુમ” મારા મા-બા, હું ખુદ, મારા કુટુંબીઓ, મારો માલ - બધા આપ ઉપર કુરબાન. જેણે ખુદાની તરફ જવા
ચાહું તેણે આપથી શરૂઆત કરી, જેણે તેના એક હોવાનો સ્વિકર કર્યો તેણે આપથી તૌછીદ કબુલ કરી, જે ખુદાને ચાહે છે તે
આપની તરફ મુખ કરે છે.” (મફાતિહુલ જ્ઞાન ઉર્દુ તરજુમો પા. ૧૦૦૭)

આ જ ઝીયારતમાં બીજી એક જગ્યાએ છે : “મન અતાકુમ નજી વમન લમ યાતેકુમ હલક એલખાહે તદઉન વ અલયહે તદુલ્લન.”
જે આપની પાસે આવી ગયો તેણે નજીત મેળવી લીધી અને જે આપની પાસે ન આવ્યો તે હલાક થઈ ગયો. આપ અદ્વાહની
તરફ દાવત આપે છે અને તેની ઉપર દલીલ કરે છે. (મફાતી ઉર્દુ તરજુમો પા. ૧૦૦૩)

ઝીયારતે જામેઆના આ થોડા વાક્યો ઉપર વિચાર કરવાથી જાહેર થાય છે કે, અહુલેબ્યત અલયહિસ્સલામ જ એ છે કે તેઓના
થકી ખુદા સુધી પહોંચી શકાય છે. તેની તૌહિદનો ઈકરાર કરી શકાય છે. તેની ઇબાદત કરી શકાય છે. અને કેમ ન હોય. આજ

હઝરતો છે જે ખુદાની તરફ દાવત આપે છે. અને માર્ગદર્શન આપે છે. કારણ કે ઇન્સાનને ઈબાદત માટે પૈદા કર્યો છે, “મા ખલકતુલ જીત્ર વલ ઇન્સ ઈલ્લા લે યઅબોદુન” “અમે જીત્રાત અને ઇન્સાનને નથી પૈદા કર્યા સિવાય કે મારી ઈબાદત કરે.” જો ઇન્સાન પોતાના સર્જનના હેતુને પ્રાપ્ત કરવા માગતો હોય તો તેણે ખુદાની ઈબાદત કરવી જોઈએ. અને ખુદાની ખરેખર ઈબાદત કરવા માટે અહુલેભયત અલયહેમુસ્સલામના દરવાજે આવવું જરૂરી છે.

જીયારતે જામેઆના એ વાક્યોના પ્રકાશમાં જરા દોઆએ નુદ્દબાના (આ ઇમામે જમના અલયહેમુસ્સલામથી માખ્સુસ એક દોઆ છે. જે દર જુમ્મા, બંને દિનો અને દિન ગદીરના મોકા ઉપર પડવી મુસ્તાહ છે) આ વાક્યો જુઓ, “અધન બાબુલ્લાહીલ્લાહી મિન્હો યુતા અધન વજહુલ્લાહીલ્લાહી એલયહે યતવજ્જહુલ અવલેયાઓ અધનસસબબુલ મુતસેલો બયનલ અર્ઝ વસ્સમાએ” “ખુદાનો તે દરવાજો કચ્છો છે જેના દ્વારા તેની બારગાહમાં પહોંચી જવાય છે. તે વજહુલ્લાહ ક્યાં છે જેની તરફ અવલેયા રૂખ કરે છે. આસમાન અને જમીનની વર્ષ્યેનો તે સંપર્ક ક્યાં છે.”

દરેક જમનાના ઇમામ ખુદા સુધી પહોંચવાનો જરીઓ છે. તે ઇમામે જમાનાના થકી ખુદાની તવહીદ અને એક હોવાનો એકરાર કરી શકાય છે. પછી તે જ ઇમામે અસ્ત થકી ખુદાની બારગાહમાં ઈબાદત કરી શકાય છે. તે ખુદાની હુક્કી થકી ખુદાની બારગાહમાં પહોંચી શકાય છે. આ જમાનાના હઝરત હુક્કી બીન અલ હસન અલ અસ્કરી અલયહેસ્સલાતો વસ્સલામ ઇમામે જમાના અને હુજજતે ખુદા છે.

ખુદાની મઅરેફત અને ઈબાદત એટલો ખુદા સાથેનો ઇલ્મી અને અમલી સંપર્ક ઇમામતના અકીદાના પ્રકાશમાં મળે છે. ઇમામે અસ્ત અલયહેસ્સલામનો અકીદો તે દરવાજો છે જે ઇન્સાનને હકીકી ખુદા સુધી પહોંચાડે છે.

ઇમામતનો દરજો :-

ખુદાવદે આલમે ઇમામતનો મહાન દરજો અઈમ્માએ મઅસુમીન અલયહેમુસ્સલામને એમજ આપી નથી દીધો. કુરાને કરીમની આ આયતમાં આ હકીકત તરફ ઈશારો કરવામાં આવ્યો છે. “વજઅલ્લાહ મીન્હુમ અઈમ્મતન યહુદુન બે અપ્રેના લામ્મા સબરુ” (અસ્ત્રીજદલ : ૨૪)

“જ્યારે તેઓએ સબર કરી ત્યારે અમે તેઓમાંથી ઇમામ નિમ્યા જે અમારા હુકમથી હિદાયત કરે છે.”

આ ટૂંકી આયતમાં ચાર મહત્વની બાબતો ઉપર ઈશારો કરવામાં આવ્યો છે :-

(૧) જઅલના : અમે તેઓને ઈમામ નીમ્યા. એટલે ઈમામ બનાવવાનો હક્ક માત્ર ખુદાને છે. બીજા કોઈને આ હક પ્રાપ્ત નથી. આ ઈમામ મુકર્રર કરવાનો સવાલ છે કોઈ મસજિદમં પેશાનમાઝનો નહીં.

(૨) મીન્હુમ : ખુદાએ અમુકને આ દરજી ઉપર નિમાશુક કરી છે. એટલે દરેક આ દરજાને લાયક નથી. ખુદા લાયકતો અને ગુણો જોઈને આ દરજે આપે છે.

(૩) યહુદુન બે અભેના : અમારા ફરમાન અને હુકમથી આ હિદાયત કરે છે.

આ દુનિયામાં બે વ્યવસ્થા છે : (૧) ખલ્ક (૨) અખ- ખલ્કની વ્યવસ્થા તે એ વ્યવસ્થા છે કે જે જાહેર ચીજ વસ્તુથી અસ્તિત્વમાં આવે છે. નુંકો ધીરે ધીરે ઈન્સાન બને છે. બીજ ધીરે ધીરે વિશાળ વૃક્ષનું રૂપ ધારાએ કરે છે. અખની વ્યવસ્થા એ વ્યવસ્થા છે કે જે ખલ્ક ઉપર શ્રેષ્ઠતા અને વિશેષતા ધરાવે છે. અહીં જાહેર ચીજ વસ્તુ, જગતાની જરૂર નથી. ‘કુન’નો ઈરાદો પુરતો છે. ઈન્મા અખોહુ એજા અરાદ શયામન અન યકુલો કુન ફયુકુન. તેનો અખ એ છે કે જ્યારે તે કોઈ વસ્તુનો ઈરાદો કરે છે ત્યારે કહે કે થઈ જા, અને થઈ જાય છે. એટલે કોઈપણ ચીજના અસ્તિત્વનો ઈરાદો કરી લેવો તે મૌજુદ થવા માટે પુરતું છે. ન કોઈ ચીજ વસ્તુની જરૂર છે ન તો સમય અને સ્થળની. આ ઈમામો ખુદાના અખથી હિદાયત કરે છે. જો કોઈને હિદાયતના માર્ગ ઉપર ચલાવવા ચાહે તો જમનાના ઈમામનો ઈરાદો તેને હિદાયત મેળવવા માટે પુરતો છે. જેવી રીતે ઈમામે હુસ્યન અલયહુસ્સલામે જનાબે જોહીયર કયનની સાથે કર્યું હતું. માત્ર એક ટૂંકી મુલાકાતમાં જોહીયર કયનને બદલી નાખ્યા હતા. આવા પ્રકારની હિદાયત મેળવવાને લાયક બનવા માટે ઈન્સાન ન પોતાને તે દરજી અને સ્થાન સુધી પહોંચાડી દે, જ્યાંથી આ હિદાયતનો જીવંત પ્રવાહ વહેતો હોય. આગસ આપણી છે. જમીનમાં એ ગુણ હોવો જોઈએ કે વરસાદના પવિત્ર ટીપાંઓને પોતાનામાં સમાવી શકે અને બગીચો તૈયાર કરી શકે. આ હિદાયતે અખ હજરત વલી અસ્ત અલયહુમુસ્સલામના સ્વરૂપે હાલમાં મૌજુદ છે. ઈન્તેજાર શરત છે.

(૪) લમ્મા સબરુ : આ વાક્ય દશાવિ છે કે આ હજરાતોને ઈમામતનો મહાન હોકો શા માટે આપવામાં આવ્યો. આ તો ખરેખર કુરાને કરીમની કરામત છે કે તેણે ઈમામત જેવા મહાન હોકાને આ રીતે બે વાક્યોમાં રજૂ કરી દીધો. જાણે કે કુંઝમાં દરિયાને સમાવી દીધો. લમ્મા સબરુ-થી ઈમામતના પાયાને બયાન કરી દીધો અને યહુદુન બે અભેના-થી ઈમામતની જવાબદારીને

જાહેર કરી દીધી. આ કેવા પ્રકારની અને કેવા પાયાની સબર છે જેની પછી ઈમામતનો હોદ્દો આપવામાં આવે છે.

સબરની શરૂઆત :-

સબરના જુદાજુદા દરજ્જાઓ છે.

તેના ત્રણ પ્રકાર છે. ગુનાહો ઉપર સબર, દુઃખો ઉપર સબર અને ઈચ્છાઓ ઉપર સબર. અહીં તેની વિગતો આપવાનો હેતુ નથી.

સબર શરૂ થાય છે ઓછી વાતચીત કરવાથી, જુભ ઉપર કંટ્રોલ કરવાથી, નફ્સને એ વાતથી રોકવું કે જેથી અર્થહીન વાતો ન કરે. કારણ વગર જુભ ન ચલાવે. જુભથી માત્ર એટલા જ શર્ષ્ટો બોલવા જેની જરૂરત હોય. આ સબરનો પહેલો પ્રકાર છે. અને તેની અસરો છે રૂહની કિયામાં સાંત્વન ઉપર ખુબ ભાર મુકવામાં આવ્યો છે. જુભની સાથે નજરને પણ પોતાના કંટ્રોલમાં રાખવી. દિલ આ બંને ચીજોમાં અર્થહીન કામોમાં ઘણો વધુ ઉપયોગ કરે છે.

સંપૂર્ણ સબર :-

પછી ધીરે ધીરે દુનિયાની નેઅમતો ઉપર સબર. દુનિયાની કોઈપણ નેઅમતથી દિલને બાંધી ન લેવું. કોઈ પણ લક્ષ્ણને દિલમાં સ્થાન ન આપવું. ક્યારે પણ કોઈ નફ્સાની ઘ્વાહીશને દિલમાં આવવા ન દેવી. દોઆએ નુદ્દબામાં છે : - “બઅદ અન શરતોત અલયહેમુર રોહદ ફી દરજાતે હાજેહી દુનિયા દનીયહ વગુખરોક્હઠા વગેબેરેજહા ફશરતુલક જાલેક વ અલીમત મીનહોમુલ વફાઅ બેહે ફક્બલતેહુમ વકરબતહુમ વકદમત લહોમુલ ઝીકલ અલીચ્યે...” જ્યારે તે તેઓની સાથે એ શરત કરી કે તે આ પસ્ત દુનિયાની રંગીનીઓ અને ઝાકજમાળમાં પરહેજગારી અખત્યાર કરશે અને તેમાં દિલ નહીં લગાડે ત્યારે તેઓએ આ શરત સ્વિકારી અને જ્યારે તેં એ જોયું કે તેઓએ આ શરતને સંપૂર્ણ રીતે પાર ઉતારો છે ત્યારે તેં તેઓને પસંદ કર્યા, તેઓને નજરીક કર્યા, તેઓના મટે શ્રેષ્ઠ ઝીક અને જાહેર ખુભીઓ અને પ્રશંસનાને રજૂ કરવામાં આવ્યા અને મલાએકાઓને ઉતાર્યા.

દુનિયાની નેઅમતો ઉપર સબર કરવી તે સબરનો એક ભાગ છે. હજુ તેની આગળ પણ ઘણું છે.

દુનિયાની આગળ બરજાબ છે. બધા વિચારો ઉપર કંટ્રોલ. તમામ કાલ્પનિ ચહેરાઓ ઉપર કાબુ. આ દુનિયાની નેઅમતો ઉપર સબર કરવાથી તુ મુશ્કેલ છે. હન્સાન દુનિયાની રંગીનીઓથી મોહું ફેરવી શકે છે. પરંતુ દિલમાં આવતા વિચારો પણ તેના કાબુમાં

હોય, નફસ ઉપર એટલો કંટ્રોલ હોય કે કોઈ વિચાર રજા વગર દિલમાં આવવા ન પામે. આ બહુજ મુશ્કેલ છે. આપ માત્ર થોડી પળો માટે પોતાના નફસને ભળતા વિચારોથી પાક રાખો. આપનું ધ્યાન બીજે ક્યાંય ન જવા પામે. માત્ર એકજ બિંદુ ઉપર કેન્દ્રીત રહે. આપને થોડીજ વારમાં અંદાજ થઈ જશે કે આ કામ કેટલું મુશ્કેલ છે. જ્યાં થોડી પળો પણ શક્ય ન હોય ત્યાં આખી જુંદગી પોતાના નફસને દરેક પ્રકારના વિચારોથી સુરક્ષિત રાખવું તે સબરનો એ તબક્કો છે જે દુઃખો ઉપર સબર કરવા કરતા વું મુશ્કેલ છે. અહીં અક્કલ હેરાન પરેશાન છે.

ઉત્તરત ઈમામ હુસ્યન અલયહિસ્સલામ ભરપૂર દુઃખો વચ્ચે ઘેરાએલા હોવા પછી પણ ફરમાવે છે, બિસ્મીલ્હારે વ બિલ્હારે વફી સબીલિલ્હારે જ્યારે ઝખ્મોથી ચૂર થઈને, દિલ ઉપર તીર ખાઈને, પોતાનું ખૂન ચહેરા ઉપર લગાડીને ઘોડા ઉપરથી જમીન ઉપર આવે છે ત્યારે આ ફરમાવે છે : - બિસ્મીલ્હારે વ બીલ્હારે વફી સબીલિલ્હારે. અલ્હાદના નામથી, અલ્હાદની તાકાતથી અલ્હાદની રાહમાં. આવા સમયે પણ કોઈ વિચાર ઉત્તરત ઈમામ હુસ્યન અલયહેમુસ્સલામને અલ્હાદની તરફના ધ્યાનથી વિચલિત કરી ન શક્યો. અલ્હાદો અઅલમો હયસ વજઅલો રિસાલતેહી. અલ્હાદ ખૂબ સારી રીતે જાગે છે કે હોદ્દો કોને અર્પણ કરે.

દુનિયાની પછી આખેરત છે. આખેરતની કોઈપણ ચીજ પોતાની તરફ ધ્યાન ઢોરી ન શકે. ન જન્મતની ભરપૂર નેઅમતો, ન જહુન્મનો દર્દનાક અજાબ, ન તો મહેશરના મેદાનના તબક્કાઓ. મવલાએ કાનેનાત હત્તરત અલી બીન અભી તાલીબ અલયહિસ્સલામનો આ કોલ કેટલો વિદ્ધતાભર્યો અને સંપુર્ણ છે. “ઈન્સ કવમન અબુદ્ધારે રહબતન ફિલ્દ એબાદ્તુત તુજ્હારે વ ઈન્સ કવમન અબુદ્ધારે રહબતન ફિલ્દ એબાદ્તોતલ અભીદો વહીન્સ કવમન અબુદ્ધારે શુકરન ફિલ્દ એબાદ્તુલ અહરાર.” (નહજુલ બલાગાહ કલેમાતે હીકમત : ૨૩૮)

અમુક લોકોએ સવાબને ખાતર ઈબાદત કરી. આ વેપારીઓની ઈબાદત છે. અમુક લોકોએ અજાબના ડરથી ઈબાદત કરી. આ ગુલામોની ઈબાદત છે. અમુક લોકોએ અજાબના ભયથી ઈબાદત કરી. આ ગુલામોની ઈબાદત છે. અમુક લોકોએ નેઅમતોના શુક માટે ઈબાદત કરી. આ આજાદ લોકોની ઈબાદત છે.

નફસ ઉપર એટલો કાબુ કે ઈબાદત કરવામાં ન જન્મતની નેઅમતો ખ્યાલ હોય, ન જહુન્મના અજાબની કલ્પના. આ સ્થાન ઉપર પહુંચવા માટે કેટલી સબર જરૂરી છે. આ સ્થાનમાં પણ નફસ ઉપર કંટ્રોલ રાખવા માટે ભરપૂર સબર રાખવાનો તકાજો છે.

સંપૂર્ણ બંદો :-

ખુદાની ઈબાદત માત્ર ખુદા માટે. કોઈપણ વસ્તુ ખુદાની ઈબાદતમાં ભળતી નથી. એટલે કે ઈબાદતનો હેતુ પરવદિગારની ખુશનુદી સિવાય બીજું કાંઈ નથી. ન દુનિયા, ન બરઝખ, ન આખેરત. આ સાવ સ્પષ્ટ બાબત છે. જેણે પોતાની જાતને ખુદાની મોહબ્બતમાં ફીના કરી દીધી હોય, જેનો કમાલ બંદગી હોય, તેની નજરમાં બાકીની ચીજોનું શું મહત્વ ? બલ્કે બધી વસ્તુઓ તેને માટે હલ્કી અને તાબે છે. તેઓના હુકમ, બલ્કે તેઓના ધરાદાઓ, ઈતાઅત કરનારા અને પાલન કરનારા છે. જીયારતે નાહીયામાં છે : “વ જ્ઞ શયદીન લકુમ” દરેક વસ્તુ આપના માટે હલ્કી છે. આપને તાબે છે. આપની ઈતાઅત કરનાર અને પાલન કરનાર છે. ઈમામ માત્ર ઈન્સાનો, અથવા દુનિયાના ઈમામ નથી. બલ્કે સમગ્ર બ્રહ્માંડના ઈમામ છે. આ બીના ઉપર ઈમામે અસ્થની મહેરબાનીથી વરસાદ વરસે છે. ઈમામના કારણે જમીન અને આસમાન અસ્તિત્વમાં છે. ઈમામના લીધે મુશ્કેલીઓ દૂર થાય છે.

અભીયતના આ કમાલના દરજ્જ ઉપર પહોંચીને ઈન્સાન ખુબીની નિશાની બની જાય છે. બંદો થઈને અછાઢની પરવાનગીથી વિશ્વનો ઉછેર કરે છે. દરેકને તેની રોજ પહોંચે છે. અને જીવનની જરૂરિયાતો પૂરી પોડે છે. જેથી દરેક પોતાના કમાલને મેળવે. માટે ઈમામે અસ્થ માટે છે : બે વોજુદેહી સબતેતલ અર્જો વસ્સમાઓ વબે યુન્નેહી રોજેકુલ વરા. તેમના અસ્તિત્વના સંકામાં જમીન અને આસમાન કાયમ છે અને તેમની બરકતથી દુનિયાને રોજ મળી રહી છે. રોજ દેવાવાળો અછાદ છે. પરંતુ ઈમામે જમના અ.ની મારફતે. હાલમાં ખુદાની બારગાહમંથી દુનિયાને જે લાભ મળી રહ્યો તે બધો હજરત હુક્મન બીન અલ હસન અલ અસ્કરી અલયહિસ્સલામની મારફતે મળી રહ્યો છે. જ્યારે ત્યાંથી દરેક ચીજ ઈમામે જમાના અલયહિસ્સલામના વાસ્તાથી મળી રહી છે ત્યારે અહીંથી જનારી ઈબાદતો અને દોઓઓ તેજ સમયે ખુદાની બારગાહમાં હાજર અને કબુલ થવાનું માન ગ્રામ કરશે જ્યારે તે ઈમામ જમાના અ.ના મારફતે જશે. ઈમામ અલયહિસ્સલામની ભરપુર મહેરબાનીઓને જોઈને બલ્કે મહેસુસ કરીને શરમથી આ કહેવું પડશે :

“એ ઈમામે અસ્થ ! એક લાંબા સમયથી અમે આપની નેઅમતોના દસ્તરખાનથી લાભ ઉઠાવી રહ્યા છીએ. આપના નામ ઉપર જીવન પસાર કરી રહ્યા છીએ. આપના થડી ખુદા પાસેથી નેઅમતો મેળવી રહ્યા છીએ. આપની બરકતથી અમારી ઢુઢ અને શરીરને ઉછેરી રહ્યા છીએ. આપની ખાતર અછાઢનો ફૈઝ અમારા સુધી પહોંચી રહ્યો છે. પરંતુ જ્યારે પણ અમે અમારા આમાલનામા

ઉપર નજર કરીએ છીએ અને અમારી અંદર નજર કરીએ છીએ ત્યારે સાફ દેખાય છે કે હજુ સુધી આપની સાચી મઅરેફત મેળવી નથી શક્યા. આપના સ્થાનને ઓળખી નથી શક્યા. આપની ઉપર એટલો જુલ્દમ કરેલ છે કે ખબર નથી કાલે ખુદા અમારી સાથે કેવો વર્તાવ કરશો. ડગલેને પગલે આપની પાસેથી લાભ ઉઠાવ્યો છે. પરંતુ આપના માટે કાંઈ નથી કર્યું. આપના નામથી આબરૂ મેળવી, પરંતુ આપના નામને બુલંદ ન કર્યું. આપનો વાસ્તો આપીને રોજ મેળવી પરંતુ આપની રાહમાં કાંઈ ખર્ચ ન કર્યો. આપનો દરેક જગ્યાએ અમારા સ્વાર્થ ખાતર ઉપયોગ કર્યો, પરંતુ આપની ખાતર જરાપણ તકલીફ સહન ન કરે.

એ યુસુફ જેદરા ! અમે યુસુફના ભાઈઓની જેમ આપની બારગાહમાં શરમિન્દા છીએ. અમે આપના ઉપર ધણો જુલ્દમ કર્યો છે. અમે ખતાકાર છીએ. માઝીના તલબગાર છીએ.”

ઇમામે જમાના અલયહિસ્સલામની સબર :

વર્તમાન સંશોધનના પ્રકાશમાં એ વાત સાબિત થઈ ચૂકી છે કે ભૂતકાળના પ્રસંગો વાતાવરણમાં મૌજુદ છે. આપણી દ્રષ્ટિ એટલી બધી ટૂંકી છે કે આપણે તે હકીકતો સુધી પહોંચી શકતા નથી. નફસની એક ખાસ પ્રક્રિયા છે. જો કોઈ તેને સંપૂર્ણ રીતે પુરી કરે તો તે આશુરાના દિવસની ઘટનાઓ પોતાની આંખોથી જોઈ શકે છે. પરંતુ અમુક ઘટનાઓ એવી છે કે જોવી સહન થઈ શકે તેમ નથી. પરંતુ આ બધી ઘટનાઓ હજરત ઇમામે અસ્થની સામે છે. તે સિવાય જ્યાં ઇમામે જમાના અ. રહે છે ત્યાં ઇમામ હુસ્યન અલયહિસ્સલામનું પહેરણ ઇમામે અસ્થના માથા ઉપર લટકી રહ્યું છે. અને તેમાંથી તાજુ ખુન ટપકી રહ્યું છે. જહુર સુધી આજ દ્રષ્ય રહેશે.

આ બધા દુઃખો અને જુલ્મોને પોતાની આંખોથી જોવા અને તેના ઉપર સબર કરવી. જે દુઃખોને સાંભળીને સહન કરવા મુશ્કેલ છે તે જોઈને સહન કરવા કેટલું બધું મુશ્કેલ બલ્કે અસહનીય છે. ઇમામે જમાના અલયહિસ્સલામની સામે માત્ર કરબલાના બનાવો જ નહીં, જનાબે જહરા, જનાબે અમીર, ઇમામ હસન.. ઇમામ હસન અસ્કરીઅ. સુધીના દરેક ઇમામ ઉપર થાયેલા જુલ્મો, તે સિવાય એ જુલ્મો જે તેમના દોસ્તો, ચાહનારાઓ અને શીયાઓ ઉપર થઈ રહ્યા છે. તે બધા ઇમામે અસ્થની નજરની સામે છે. આ બધા જુલ્મોને જોવા અને સહન કરવા, અમત્યાર હોવા પછી પણ ખુદાના હુકમથી ગયબત્તમાં રહેવું અને સબર કરવી. જો આ બાબતો ઉપર કોઈ ધ્યાનપુર્વક વિચાર કરે તો તેને અંદાજ આવી જશે કે ઇમામે અસ્થ અલયહિસ્સલામ કેટલા મજલુમ છે અને એ

પાણ એહેસાસ થઈ જરો કે આવા સમયે તેમના માટે ઝડુરની દોઆ કરવી કેટલી જરૂરી છે. તેમના ઝડુર માટે પૂર્વ ભુમિકા બાંધવી, લોકોને તેમની નજરિક કરવા, લોકોના દિલમાં ઈમામની તડપ પૈદા કરવી તે આપણી મુખ્ય જવાબદારી છે. એવું ન બને કે આપણી આગસ્થી ઈમામની મજલુમિયતમાં વધારો થાય. તે સમયે આપણે આપણા ઈમામને શું મોહું બતાવશું અને ખુદાને શું જવાબ આપશું.

આશાની આ વાતો ઉપર વિચાર કરવાથી આયતનું આ વાક્ય “લમ્મા સબરુ”ના મહત્વનો અંદાજ આવી ગયો હશે.

આવો ! આપણે સૌ સાથે મળીને ખુદાની બારગાહમં ઈમામે અસ્ત અલયહિસ્સલામ પ્રત્યેની આપણી બેદરકારીની માફી માગવા અને જનાબે ફાતેમા ઝહેરા સલામુદ્દાહે અલયહાની મજલુમીયતના વાસ્તવાથી યુસુફે ઝહેરા હજરત ઈમામ અસ્ત અલયહિસ્સલામના જલ્દીમાં જલ્દી ઝડુર માટે વિલાપ કરીને દોઆ કરીએ.

પહેલા ખાસ નાયેબ જનાબ ઉસ્માન બની સહિદ અમ્રવી

અલ-મુન્જરના વાંચકો ! ગયા વરસે (૧૫ શાબાનુલ મુઅઘ્જમ લિ.સ. ૧૪૨૧ના વિશેષ અંકમાં) “નયાબતની જરૂરત”ના શિર્ષક હેઠળ વિસ્તૃત લેખ આપ વાંચી ચૂક્યા છો. તે લેખને પ્રસ્તાવના રૂપે ગણીને હવે ઈન્શાઅલ્હાહ એક એક ખાસ નાયેબના જીવન ઉપર વિસ્તૃત પ્રકાશ પાડીશું.

હજરત મહદી અલયહિસ્સલામના પહેલા નાયેબ હજરત ઉસ્માન બની સહિદ અમ્રવી હતા. શયખુલ તાઓફ જનાબ મોહમ્મદ બીન હસન તુસી પોતાની બહુ મુલ્ય કિતાબ ‘અલ-ગયબતા’માં પવિત્ર ઈમામોના જે પ્રતિનિધિઓ સફર કરતા હતા તેઓને તેમણે નેકીઓ અને સદગુણોથી યાદ કર્યા છે. તેઓમાં પહેલા જોણે હજરત હાદી અ. અને હજરત ઈમામ હસન અસ્કરી અ.એ વિશ્વસનીય અને મજબૂત ગાર્યા છે તે અબુ ઉમર ઉસ્માન બીન સહિદ અમ્રવી રહેમતુદ્વાહે અલય છે. (અલ-ગયબતા શૈખ તુસી પા. ૩૫૩)

નામ અને લક્ષણ :

આપણું નામ ઉસ્માન હતું, પિતાનું નામ સહિદ. લોકમુખે આપણું નામ “હફ્સ બીન અમરુ” લખાયું છે. પરંતુ આલીમોએ આ ખોટું ગાર્યું છે. આપણું નામ ઉસ્માન બીન સહિદ જ દેખાડ્યું છે.

આપની બે કુશીયત લખવામાં આવી છે. (૧) અબુ અમરુ (૨) અબુ મોહમ્મદ. અબુ અમરુ એટલા માટે કે આપના પરદાદા અમરુ હતાં. અને અબુ મોહમ્મદ એટલા માટે કે આપના પુત્રનું નામ મોહમ્મદ હતું. પરંતુ રિવાયતી કિતાબોમાં આપની કુશીયત અબુ અમરુ જ લખવામાં આવી છે. અલબત્ત, સફીનતુલ બેહાર અને બેહાર્લ અન્વારમાં અબુ મોહમ્મદ લખવામાં આવી છે. શીયાઓમાં આપ ચાર લકબોથી મશહુર છે.

(૧) સમાન અથવા જેયાત (લે-વેચ-ટ્રેડીંગ)

આપને આ લકબથી એટલા માટે યાદ કરવામાં આવે છે કે આપ નાએબ અને વડીલના હોકાને સામાન્ય લોકોથી છુપાવી રાખવા માટે તેલનો વેપાર કરવા લાગ્યા. તેના થડી તે સમયના ખલીફાના ડરથી પોતાને અને અહુલેબયત અ.ના શીયાઓને સલામત રાખ્યા. આપની રીત એ હતી કે જે માલ અને અમાનતો શીયા ગ્રહસ્થો ઈમામ હુસન અસ્કરી અ. માટે લાવતા હતા તે આપ લઈ લેતા હતા અને અભાસી હુક્મતના ડરથી તે અમાનતોને તેલના વાસણોમાં રાખીને ઈમામ અલયહિસ્સલામના ઘરે પણોંચાડતા હતા. (અલ-ગયબતા પા. ૩૫૪)

આપ પોતાની નયાબતના અસરકારક હેતુને છુપાવી રાખવા માટે તેલની બજારમાં સૈનિકો માટે તેલ અને બીજી વस્તુઓ સપ્લાઇ કરતા હતા. (રોજગાર રેહાઈ - લેખક કામીલ સુલયમાન ભાગ-૧/૨૮૧)

(૨) અસદી :-

આપ બની અસદના કુટુંબથી સબંધ ધરાવતા હતા. તેથી તેમને અસદી પણ કહેવામાં આવે છે.

(૩) અસ્કરી :

આપ સામર્દના અસ્કરી મોહલ્લામાં રહેતા હતા. તેથી આપને અસ્કરી કહેવામાં આવે છે.

(૪) અમ્રવી ર.અ. :

ઉસ્માન બીન સઈદ ર.અ.ના અમ્રવી લકબથી કોઈએ વિરોધ નથી કર્યો. એટલે તમામ આલીમો આપને અમ્રવી ર.અ. કહે છે. અલબત્ત રેજાલની હંદીસના આલીમોએ અમ્રવી હોવાની નિશાનીનો વિરોધ કર્યો છે. શયખ અલ-તાઅફ મોહમ્મદ બીન હુસન

જે સંશોધન આ બારામાં રજૂ કર્યું છે તેનો ખુલાસો લખી રહ્યા છીએ.

પહેલી વાત એ છે કે ઉસ્માન બીન સહિદના દાદાનું નામ અમરુ હતું. તેથી તેમને અમ્રવી કહેવામાં આવ્યા. બીજી વાત એ કે અમુક આલીમો એમ કહે છે કે હજરત ઈમામ હસન અસ્કરી અ. એ વાતથી રાજી ન હતા કે ઉસ્માન (ત્રીજી ખલીફા) બીન અફાનનું નામ અને તેની કુશીયત અભુ અમરુ એક માણસમાં ભેગી થાય. તેથી ફરમાવ્યું કે તેમની કુશીયત અભુ અમરુ હતી તે બદલી નાખો અને અમ્રવી કહો. (અલ-ગયબતા પા. ૩૫૪)

ઉસ્માન બીન સહિદ ગ્રણ ઈમામ અ.ના ખાસ વકીલ :-

જનાબ શયખ તુસી રહ. એ લઘ્યું છે કે આપ અગીયાર વરસના થયા ત્યારે ઈમામ હાદી અલયહિસ્સલામની ખીદમતની જવાબદારી લઈ લીધી અને આપે હજરતને વાયદો અને વચન આપ્યું.

શયખ અલયહિરહમાએ ઈમામે હસન અસ્કરી અલયહિસ્સલામની ચર્ચા કરતા લઘ્યું છે કે ઉસ્માન બીન સહિદ અમ્રવી ર.અ. ઉચ્ચ બુજુર્ગી ધરાવનારા હતા અને આપ હજરત હસન અસ્કરી અ.ના વકીલ હતા. વધુમાં ફરમાવે છે કે આપ સાહેબુજ્ઞામન અલયહિસ્સલામના વકીલ હતા અને શીયાઓમાં આપનું ઘણું ઉચ્ચ સ્થાન, બુજુર્ગી અને ઈજાત હતી.

જનાબ શયખ તુસી ર.અ.ના આ કથનથી સ્પષ્ટ રીતે જાળાય છે કે આપની ગણના ગ્રણ ઈમામોના સાથીદારોમાં થાય છે. ઈઝ્ને દાઉદ હિલ્બી પોતાના સંગ્રહમાં મરહુમ કલ્યાદીએ મજમુરેજાલમાં, મરહુમ સચ્યદ મોહમ્મદ મહિદી બહરુલ ઓલુમે પોતાના સંગ્રહમાં તેવીજ રીતે અન્ય રેજાલની કિતાબોમાં જેમકે તન્કીહુલ મકાલ, કામુસરેજાલ, મઅજમુરેજાલ, અલ હદીસ વગેરેમાં આપના ગ્રણ ઈમામોના સહાબી હોવાનો નિર્દેશ કરેલ છે.

નોંધ :-

ડોક્ટર જાસીમ હુસ્યને પોતાની કિતાબ ‘તારીખે સિયાસી ગયબતે ઈમામ દવાજદહમ અ.’-માં ઉસ્માન બીન સહિદ અમ્રવી ર.અ.ને અભુ જાફર ઈમામ જવાદ અલયહિસ્સલામના અસહાભમાં સમાવેશ કરેલ છે. ઈઝ્ને શહુર આશુબે ‘મનકેબે આલે અભી તાલીબ’, મરહુમ શયખ અભ્યાસ કુમ્મીએ ‘સર્જીનતુલ બહાર’, મરહુમ અદ્વામા હિલ્બી વિગેરેએ પણ આપને ઈમામ જવાના સહાબીમાં ગણાવ્યા છે.

છે. જે કાંઈ તે કહે તે અમારી તરફથી કહેશે અને જે કાંઈ તમને આપે તે અમારી તરફથી આપશે. (બેહારુલ અન્વાર ૫૧/

૩૪૪)

આ કથનથી જાણી શકાય છે કે ઈમામ હાઢી અલયહિસ્સલામ જનાબ ઉસ્માન બીન સહિદ અલયહિર્રહમા ઉપર અસાધારણ વિશ્વાસ ધરાવતા હતા. આ ઉપરાંત એ પણ સમજી શકાય છે કે તેમનું કામ ઈમામ અ.ના સદેશાઓ અને આપના હુકમોને લોકો સુધી પહોંચાડવાનું હતું. અને લોકોની જવાબદારી હતી કે નાએબે ઈમામની સૂચના મુજબ અમલ કરે.

ઈમામ હાઢી (અ.)ની શાહીદત પછી અહુમદ બીન ઈસહાક હજરત ઈમામ અસ્કરી અલયહિસ્સલામની ખીદમતમાં પહોંચ્યા અને એજ સવાલ દોહરાવ્યો. હજરતે ફરમાવ્યું, “હાજી અબુ અમ્રૂ અસ્કેકતુલ અમીનુલ મારી વસ્સેકતી ફી મહ્યા વલ્ભમાતે ફમા કાલાહુ લકુમ ફ અની યકુલોહુ વમા અદ્યા એલયકુમ ફઅસી યોઅદીહે..” આ અબુ અમ્રૂ (ઉસ્માન બીન સહિદ) વિશ્વાસુ, ભરોસાપાત્ર અને અમાનતદાર છે. પાછળના ઈમામના માટે વિશ્વાસપાત્ર હતા. અમારી જુંગીમાં અને અમારા મૃત્યુ પછી પણ અમારા વિશ્વાસુ અને ભરોસાપાત્ર છે (તે) જે કાંઈ તમને કહે તે અમારા તરફથી કહેશે અને જે કાંઈ તમને આપે તે અમારી તરફથી આપશે. (બેહારુલ અન્વાર ૫૧/૩૪૪)

ઈમામે જમાના અ.ની નયાબત

ઈમામ હસન અસ્કરી અ.નો ચાલીસ વ્યક્તિઓની હાજરીમાં ઉસ્માન બીન સહિદ અ.ર.ને ઈમામે જમાના અ.ના પહેલા નાયબ તર્ફે નિમણુક કરી.

જાફર બીન મોહમ્મદ બીન માલિક ફજારી, અલી બિન બીલાલ, અહુમદ બિન હેલાલ, મોહમ્મદ બિન મોઆવીચ્યા બીન હકીમ, હસન બીન અચ્યુબ બીન નૂહ - આ બધા ગૃહસ્થોએ નોંધ કરી છે કે અમે ઈમામ હસન અસ્કરી અ.ની ખીદમતમાં પહોંચ્યા. જેથી ખાસ કરીને આપ અ.ને પૂછે કે આપના પછી ઈમામ કોણ હશે. અમારી સિવાય બીજા ચાલીસ લોકો ત્યાં હાજર હતા. તેઓની વચ્ચે ઉસ્માન બીન સહિદ ઉભા થયા અને અરજ કરી, “ધર્ભન રસુલુલ્લાહ ! અમે આપની પાસે કાંઈક જાગવા માગીએ છીએ. જો કે તે આપ ખુદ સારી રીતે જાણો છો.” આપે ફરમાવ્યું, “એ ઉસ્માન બેસી જાઓ !” પછી હજરતના ચહેરાનો રંગ બદલાયો. આપ તેજ સ્થિતિમાં બહાર તશ્રીક લઈ ગયા અને ફરમાવ્યું કે કોઈ બહાર ન આવે. થોડી વાર પછી આપે ઉસ્માન બીન સહિદને

બૂમ પાડી. તે પોતાની જગ્યા ઉપર ઉભા થઈ ગયા. પછી આપે ફરમાવ્યું, “શું હું તમને જણાવું કે તમે લોકો શા માટે મારી પાસે આવ્યા છો ?” લોકોએ કહ્યું : “ધ્યાન રસુલુધાણ ! બયાન ફરમાવો.” આપે ફરમાવ્યું : “તમે આવ્યા કે જેથી મને પૂછો કે મારી પછી કોણ ઈમામ છે.” લોકોએ કહ્યું : “હા..” તે વખતે અમે એક નવજવાનને જોયા જે ચાંદના ટૂકડાની જેવા હતા. અને ઈમામ હુસન અસ્કરી અ.ને ઘણા મળતા આવતા હતા. હજરતે ફરમાવ્યું : મારી પછી આ તમારા ઈમામ અને મારા વારસદાર છે. તેની તાબેદારી કરો. અને છુટા ન પડી જતા કે દીનના હુકમોમાં હુલાકતમાં પહોંચ્યો જશો. જાણી લો કે આજની પછી તેને જોઈ નહીં શકો ત્યાં સુધી કે તેની ઉમર કામીલ થઈ જય. તે માટે ઉસ્માન બીન સઈદ તેની તરફથી જે કાંઈ ખબર આપે તે કબુલ કરો. “ફોવ ખલીફ્તો ઈમામેકુમ વલ અપ્રો એલયહે” તમારા ઈમામના પ્રતિનિધી છે અને અપ્ર (નયાબત) તેમના માટેજ છે.

ઉસ્માન બીન સઈદ અમ્રવી ર.અ. વકીલોના વકીલ

ઈમામ હુસન અસ્કરી અલયહિસ્સલામે એક લંબાણપૂર્વકનો પત્ર ઈસહાક બીન ઈસ્લમાઈલ નિશાપુરીને લખ્યો. તેના એક ભાગમાં લખે છે :- “શહેરથી તે સમય સુધી બાહુર ન નીકળતા જ્યાં સુધી ઉસ્માન બીન સઈદ અમ્રવી ર.અ. સાથે મુલાકાત ન કરી લો. અમારા સલામ તેમને પહોંચાડશો. તે ચારિત્યશીલ અને અમાનતદાર છે અને અમારી સાથે સૌથી વધુ નજીકનો સંબંધ ધરાવે છે.”

ફક્કો મા યુહુમલો એલયના મીન કુલે શયદીન મેનન નવાહી ફ એલયહીલ અસીરો આખરો અમ્રેહી લે યુસેલ ઝાલેક એલયના જે કાંઈ માલ જુદાજુદા ઈલાકાઓમાંથી આવે છે તે બધો તેમના (ઉસ્માન બીન સઈદ ર.અ.) હાથોમાં પહોંચે છે. જેથી તે અમારા સુધી પહોંચે. (બેહાર ૫૪/૩૨૩)

નોંધ : આ પત્રથી સ્પષ્ટ રીતે ખબર પેઢ છે કે બધા શહેરોમાં જ્યાં ઈમામ અ.ના ઘણા વકીલો હતા અને આ બધા વકીલો શીયાઓ પાસેથી શરીયતની અમુક રકમો વસુલ કરતા હતા અથવા શીયા ગ્રહસ્થો તેમને તે રકમો ઈમામ અ. સુધી પહોંચાડવા માટે આપતા હતા તે પૂરેપૂરી ઉસ્માન બીન સઈદ અમ્રવી ર.અ.ની પાસે લાવતા અને ઉસ્માન બીન સઈદ ર.અ. ઈમામની ખીદમતમાં રજુ કરતા હતા.

મજૂહબી અને રાજકીય પરિસ્થિતિ અને ઉસ્માન બીન સહિદ અભવી ર.આ. :

ગયબતે સુગરાના સમયની માત્ર ઉપરછલી પણ ક્રાણ કરવામાં આવે તો જણાય છે કે નયાબતની જવાબદારી સરળ ન હતી. હુકુમતના જાસુસો સતત રીતે શીયાઓ ઉપર ચાંપતી નજર રાખતા હતા. ખાસ કરીને ઈમામની ખાસ અને વિશ્વાસપાત્ર વ્યક્તિઓ ઉપર.

એક તરફ હુકુમતનો ભય તો બીજુ તરફ શીયાઓનું જુદાજુદા ફીરકાઓમાં વહેંચાઈ જવું. (જુઓ અલ-મુન્તાજર ખાસ અંક ૧૫ શાયબાન હિ. ૧૪૨૦ પા. ૪-૫-૬) આવી પરિસ્થિતિમાં નયાબતની જવાબદારી એક મુશ્કેલ કામ હતું. પરંતુ ઈમામે ઝમાના અ.ના ખાસ ધ્યાન અને હિદાયતની મદદથી શીયાઓની ખરાબ થતી હાલતને સારી હાલતમાં ફેરવી નાખવી તે ઉસ્માન બીન સહિદ ર.આ.ની સિદ્ધિ હતી.

જુદાજુદા સમૂહોમાં વહેંચાએલા શીયાઓને ભેગા કરવા અને બીજુ તરફ હુકુમત તરફથી નિમવામાં આવેલ જઅફર કગ્ગાબનો સામનો કરવાનો હતો. આ કામ ખૂબજ અધરે હતું. કારાણ કે જઅફર કગ્ગાબે ઈમામ હસન અસ્કરી અ.ની શહાદત પછી પોતાને ખુદને તેમના વારસદાર અને ઈમામ કહેવા શરૂ કરી દીધા હતા.

શયખ મુફીદ અ.ર. ‘કિતાબુલ ઈરશાદ’માં લખે છે :

“હજરત ઈમામ હસન અસ્કરી અ.ની શહાદત પછી જઅફર બીન અલી (જે કગ્ગાબના નામથી જાણીતો છે) એ જોયું કે હજરતના કોઈ વારસદાર નથી. આપની માલ-મિલકતને જમ કરી લીધી. આપની કનીજોને જેલમાં નાખી દીધી. ક્રીઓને પૂરી દીધી. આપના અસહાબો જે અસ્કરી અ.ના પુત્રની રાહ જોતા હતા અને શ્રદ્ધા ધરાવતા હતા કે આપના પુત્ર મોજુદ છે અને ઈમામે ઝમાના છે; તે તેઓની વિરુદ્ધમાં ખોટો ગ્રચાર શરૂ કરી દીધો. તેઓને ગુમરાહ કરવાની કોશીષ કરી, ડરાવ્યા અને ધમકાવ્યા. પરંતુ લોકોએ જઅફરની તરફ ધ્યાન ન આપ્યું. છેવટે જઅફર કગ્ગાબ ખલીફાને મળ્યો. અને તેની મદદ માગી કે તે પોતાના ભાઈ (ઈમામ અસ્કરી અ.)ના સ્થાન ઉપર પહોંચી જાય. તે માટે તેણે હુકુમતને ઘણી મોટી રકમ આપી. પરંતુ આ બધી છળકપટ પછી પણ તે સફળ ન થયો. (અલ-ઈરશાદ પ્ર. ૩૪)

ઉસ્માન બીન સહિદ ર.આ.ના માટે એક પછી એક બધા મસાલાઓ જઅફર કગ્ગાબનો ઈમામતનો દાવો, ઈમામ હસન અસ્કરી

અ.ની જનગાની નમાંજ માટે ઉભા થવું, લોકોની વર્ચ્યે ઈમામ મહદી અ.ની વિલાદતમાં શંકા કરવી તે સમયની હુકુમતને પોતાની ઈમામતના માટે ઉશ્કેરવી, અહુલેબયત અ.ના ખાનદાનને કેદ અને બંદીવાન બનાવી તકલીફ આપવી, શરદી રકમો લોકો પાસેથી માગવી વિગેરે, મોટી મુશ્કેલી ઉભી કરનારા હતા. આ પરિસ્થિતિમાં ઉસ્માન બીન સઈદ અ.ર. એ ઈમામે જમના અ.ની મદદથી જઅફરને રૂસ્વા કર્યો અને વિલાયત અને ઈમામતના સ્થાનેથી દૂર કર્યો.

જ્યારે શીયાઓએ જોયું કે જઅફર કળ્ગાબ ઈમામતનો દાવો કરી રહ્યો છે, ઈમામ હસન અસ્કરી અ.ની મિલકતનો પોતે ઉપયોગ કરી રહ્યો છે અને અખ્બાસી હુકુમતની મદદ પણ મેળવી લીધી છે ત્યારે લોકોએ ઉસ્માન બીન સઈદ ર.આ. સાથે મુલાકાત કરી કે ઈમામ જમાના અ.ની ચીછી મેળવે જેમાં જઅફર કળ્ગાબનો મામલો સ્પષ્ટ થઈ જાય, લોકો ચલિત થવાથી બચી જાય અને જઅફર બદનામ થાય. ટૂંકમાં એક પ્રસંગ જોઈએ.

જઅફર બીન અલીએ ઈમામ મહદી અ.ના ચાહનારાઓને એક પત્ર લખ્યો કે હું મારા ભાઈની પછી ઈમામે વકત છું. હલાલ અને હરામનું હલમ અને બીજા હલમો મારી પાસે છે. જ્યારે આ પત્ર એક માણસને મળ્યો ત્યારે તે બધું ગમગીન થયો અને તેમને પત્ર લઈને અહુમદ બીન ઈસ્હાક અશઅરી, જે ઈમામ હસન અસ્કરી અ.ના ખાસ સહાબી હતા, તેમની પાસે ગયો. અહુમદ બીન ઈસ્હાક એક પત્ર ઈમામે જમાના અ.ને લખ્યો અને જઅફરનો પત્ર તે કવરમાં સાથે રાખીને ઉસ્માન બીન સઈદ ર.આ.ને આપ્યો. જેથી તે ઈમામ જમાના અ.ને પહોંચાડી દે. હઝરત અશ્વાલાલો તાલા ફરજુલ શરીરે ખૂબજ કડક પત્ર લખ્યો. જેમાં જઅફરની ઈમામતને રદ કરી છે. તે પત્રના થોડાં વક્ક્યો જુઓ :-

“આ વિકૃત (જઅફર કળ્ગાબ) જોણે ખુદાને જુઠલાવ્યો, ઈમામતનો દાવો કર્યો, અમને ખબર નથી કે પોતાની કદી વસ્તુ ઉપર તેણે નજર કરી ? જો ખુદાના દીન અને હુકમોમાં તેને ફીકાહ અને ડહાપાગની આશા રાખે છે તો ખુદાની કસમ તે હલાલ અને હરામમાં ફરક નથી ઓળખી શકતો. કુરાયાની ગર્ભિત અને એકબીજાને મળતી આવતી આયતોને એકબીજાથી જુદી નથી પાડી શકતો. ત્યાં સુધી કે નમાંજની હઠો અને સમયની તેને ખબર નથી. જો તે પોતાના તકવા-પરહેજગારી ઉપર ખાત્રી ધરાવે છે તો ખુદા સાક્ષી છે કે તેણે ચાલીસ દિવસો સુધી વાળું નમાંજને તર્ક કરી છે. તેનો દાવો મોઅજુજા ઉપર આધારિત હોવો જોઈએ. પોતાના મોઅજુજાને રજૂ કરે. જો હુક્કત અને દલીલ ધરાવતો હોય તો કહે.” (યઘુહશી પીરમુન પા. ૧૨૮, નકલ-પ્રસ્તુત એહેતેજાજ

તલરસી ૨/૪૬૮)

ઉસ્માન બીન સઈદ (ર.અ.)ની નયાભતનું જ પરીણામ હતું કે આ રીતની ચીહ્નાઓ પ્રામ થઈ અને જઅફર કાજાબ પોતાના મનસુભામાં નિષ્ફળ થયો. પછી એક મજલીસમાં ઉસ્માન બીન સઈદ ર.અ.એ ફરમાવ્યું, (વિશ્વસનીય રીતે અભિભાસી) ખલીઝા વિચાર કરે છે કે હસન અસ્કરી અ. દુનિયાથી ચાટ્યા ગયા અને કોઈ વારસદાર ન મુક્તા ગયા. પોતાની મિલકતોને એવા માણસ (જઅફર કાજાબ)ને આપી ગયા જે તેનો હક્કદાર ન હતો. ઈમામ અ.ના હતાશ થએલાએ પણ સબર કરી અને પરેશાન હાલતમાં ચારે બાજુ ફરતા રહ્યા. કોઈ હિન્મત નથી કરતું કે તેઓને ઓળખે, તેઓની મદદ કરે અથવા કોઈ ચીજ તેઓને પહોંચાડો.” (ઉસુલે કાફી ૨/૧૨૧, ફારસી તરજુમો)

ઉસ્માન બીન સઈદ અમ્રવી ર.અ. બગાદાદમાં :-

ઈમામ હસન અસ્કરી અ.ની શહાદત પછી ઈમામે જમાના અલયહિસ્સલામના હુકમથી પહેલા નાઅબે બગાદાદ તરફ પ્રયાણ કર્યું. કારણ એ હતું કે સામર્દમાં હુક્મતના સત્તાધિકારીઓ કડકાઈભર્યું વલાગ અપનાવતા હતા. તે જમાનામાં બગાદાદ ઉપર અભિભાસી હુક્મતની કોઈ ખાસ નજર ન હતી. તે સમયે સામર્દ અભિભાસી હુક્મતનું પાટનગર હતું. મોઅતમદનું સાશન હતું. મોઅતમદને ૧૨ રજબ, ૨૫૬ હીજરીમાં ખલીઝા બનાવવામાં આવ્યો. તેના અંતિમ સાશન સુધી સામર્દ જ પાટનગર રહ્યું. હીજરી ૨૭૮માં પાટનગર બગાદાદ ફેરવવામાં આવ્યું. તે સમય સુધી શીયાઓના કાર્યક્ષેત્રનું કેન્દ્ર બગાદાદ હતું. ઉસ્માન બીન સઈદ ર.અ.ની આ હીજરતના કારણે જુદાજુદા શહેરોમાં વિખરાએલા શીયા, હુક્મતમની સખ્તાઈથી સુરક્ષિત રહી, સહેલાઈથી પહેલા નાઅબની પાસે જવા લાગ્યા. આ રીતે આપનું કાર્યક્ષેત્ર મર્યાદિત ન રહેતા વિશાળ રીતે સંપર્કનો સિલસિલો શરૂ થઈ ગયો. જો આપ સામર્દમાં હતે અથવા તે જમાનો એટલે ગયબતની શરૂઆતમાં જો પાટનગર બગાદાદ ફરી ગયું હતે તો વકીલો માટે વિશાળ તકો પૈદા ન થતે.

ઉસ્માન બીન સઈદ ર.અ.ની કાર્યપદ્ધતિ :-

આપે બગાદાદમાં ઘણા મદદ કરનાર વકીલ રાખ્યા હતા. જેઓને દીરાક અને બીજા દેશોના વકીલો સાથે સંપર્ક રાખવાની જવાબદારી સોંપવામાં આવી હતી. બગાદાદમાં રહેતા તે વકીલોને બહારગામથી આવતા પ્રતિનિધીઓ મળતા હતા. પોતાની શરીરઅયાની રકમો અથવા મસઅલા તેઓને આપતા હતા. આ વકીલો તે ઉસ્માન બીન સઈદ અમ્રવી ર.અ.ને પહોંચાડતા હતા. ઉસ્માન બીન સઈદ

ર.અ. તે ઈમામની ખીદમતમાં લઈ જતા હતા. હાજી બીન યજીદ વશશાઅ, અહુમદ બીન ઈસ્હાક અશઅરી, મોહમ્મદ બીન અહુમદ બીન જઅફર કતાન અને અહુમદ બીન ઈસ્હાક શરૂઆતમાં ઈમામ હસન અસ્કરી અ.ના વડીલ તરીકે કુમ (ઇરાન)માં હતા. પરંતુ ઈમામ અ.ની શહીદી પછી આપ ઉસ્માન બીન સહિદ ર.અ.ની મદદ માટજે બગાદાદ ચાલ્યા આવ્યા.

મોહમ્મદ બીન અહુમદ કતાન કપડાં વેચવાનું કામ કરવા લાગ્યા હતા. જેથી કોઈ શંકા ન કરે. કપડામાં પત્રો અને માલ વીંટાળીને બીજા પ્રતિનિધિઓ તેમની પાસે લઈ આવતા હતા. જેથી તે ઉસ્માન બીન સહિદ ર.અ.ને પહોંચાડી હે.

ઈતિહાસમાં આવા ઘણા પ્રસંગો મળે છે. જેનાથી આ ચાર નવાબોએ ઈમામ અ.ના રક્ષણ માટે એવી પદ્ધતિનો ઉપયોગ કર્યો જેના દ્વારા બધો માલ ઈમામ અ.ને પહોંચ્યો જતો હતો. લોકોને હજરત અ.ના રહેણાંકની જગ્યાની ખબર પડતી ન હતી.

ઉસ્માન બીન સહિદ અમ્રવી ર.અ.ની વફાત :-

નયાબતની મુદ્દત અને આપની વફાતના બાબામાં પાકી માહિતી નથી. અલબત્ત, તે વાત ચોક્કસ છે કે આપની અને આપના પુત્ર મોહમ્મદ બીન ઉસ્માનની નયાબતની મુદ્દત ૪૫ વરસ છે.

જનાબ અખ્�ભામા બેહરુલ ઓલુમ “તાલીકુર્રેજાલ”માં લખે છે કે સન ૨૬૦ હીજરી પછી આપની વફાત થઈ અને એજ કિતાબમાં પાના ૧૫૫ ઉપર લખે છે કે સન ૨૮૦ હીજરીમાં વફાત થઈ.

નોંધ :-

અલી ગજફર જાદાએ પોતાની કિતાબમાં ઈતિહાસકારો અને ઈસ્લામના આલીમોના હવાલાથી જે તેહકીક કરી છે તેનો ટૂંક સાર આ મુજબ છે :-

ઉસ્માન બીન સહિદ અમ્રવી ર.અ.ની વફાત સન ૨૬૭ હીજરીની પહેલા થઈ. (યજવહુશી પીરામુન જીનાની નવાબે ખાસ ઈમામે જમાના અ. પાના ૧૪૪)

ઉસ્માન બીન સહિદ ર.અ.ની કબર :-

આપની કબર બગાદાદમાં પશ્ચિમ તરફ મેદાનની અંદર દર બે હિલામાં મસ્જદે ઝર્માં છે. (બેહરુલ અન્વાર ૫૧/૩૪૭)

હાલમાં આ કબરની આજુબાજુમાં બજાર છે. અને નાની નાની ગલીઓમાં થઈને કબર સુધી પહોંચવું પડે છે. તે કારણે અમુક

વખતે જવારો ઉસમાન બીન સઈદ ર.અ.ની જીયારત જતી કરે છે. ખરેખર તો આ મહાન નાઅબ ર.અ.ની જીયારત બિલ્કુલ એવી છે કે જેવી રીતે તેમની જુંગીમાં લોકો ઈમામે જમાના અલયહિસ્સલામના સંપર્ક માટે આવતા હતા.)

શોક સંદેશ :-

ઉસમાન બીન સઈદ અમ્રવી ર.અ.ની વજાત પણી ઈમામે જમાના અલયહિસ્સલામે એક શોક સંદેશ લખ્યો:-

“ઇન્હા લિખાહે વ ઇન્હા અલયહે રાજેન. ” બેશક આપણો અલ્લાહના માટે છીએ અને શંકા વગર તેની તરફ પાછા ફરનારા છીએ. તેના હુકમની સામે રાજુ અને સહમત થઈને માથું જુકાવીએ છીએ. તમારા પિતાએ પોતાની જુંગી નેકી સાથે પસાર કરી. અને મૃત્યુ સુધી પ્રશંસાને પાત્ર રહ્યા. પણી અલ્લાહે તેમની ઉપર રહેમ ફરમાવે અને તેમને તેમના અવલીયા અનેઅધીમા અલયહેમુસ્સલામની સાથે જોડી દે. તે સતત રીતે પોતાના ઈમામોના કામોમાં સંઘર્ષ, દોઢામ અને કોશીશ કરતા રહ્યા. ત્યાં સુધી કે તેમને અલ્લાહ અગ્ર વ જલ્દ અને પવિત્ર ઈમામો અ.ની નજીદીકી પ્રામ થઈ. અલ્લાહ તેમના ચેલેરાને રૌનકવાળો અને હર્યોભર્યો રાખે. (બેઠાડુલ અન્વાર ૫૧/૩૪૮)

ઈમામની યાદ - એક મહત્વની જવાબદારી

ઈમામે જમાના અલયહિસ્સલામની ગયબતના જમાનામાં આપણા શીયાઓની જે જવાબદારીઓ છે તેની એક લાંબી યાદી અને વિગતો “મીક્યાલુલ મકારમ ફી ફિવાએદી દોઆઅ લીલ કાએમ અલયહિસ્સલામ”ના લેખકે સુંદર રીતે અને ખૂબીપૂર્વક બે ભાગોમાં લખીને આપણને સોંપી દીધી છે. આ બધી જવાબદારીઓ ઉપર ધ્યાન આપવાથી એ વાત સ્પષ્ટ થઈ છે કે આ જવાબદારીઓને સુંદર રીતે અને ખૂબીપૂર્વક પૂરી કરવાથી આપણને જ લાભ થાય છે. પૂરી ન કરવાથી નુકસાન પણ આપણને જ છે. આ ઉપરાંત એક બીજી મહત્વની બાબત ફલિત થાય છે તે એ કે આપણે આપણા જમાનાના ઈમામ સાથેની મોહબ્બતની અમલથી પ્રત્યક્ષ સાબિતી આપીએ. કારાણ કે અમલ જ એક માત્ર જરીઓ છે જે ઈન્સાનના પુણ્ય અકીદાનો પાયો છે. તે ઉપરાંત આ જવાબદારીઓ પૂરી કરવાથી ઈન્સાનને જે લાભ મળે છે તેનો સંબંધ દુનિયા અને આખેરત બંનેથી છે. અલ મુન્તજ્રના અગાઉના અંકોમાં અમુક જવાબદારીઓ તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું. આજે અમે એવી જવાબદારીઓની ચર્ચા કરી રહ્યા છીએ જે સહેલાઈથી પૂરી પણ કરી શકીએ છીએ અને તેના ઉપર દશાવિલા ફાયદાઓ પણ છે. જે બધાનો આ મર્યાદિત લેખમાં સમાવેશ કરવો શક્ય નથી. આ આપણી જવાબદારી

છે “ઈમામે જમાન અ.ને પોતે યાદ કરવા અને બીજાને યાદ અપાવવા.” આ મહાન જવાબદારી વ્યક્તિગત રીતે થઈ શકે છે અને સામૂહિક રીતે પણ.

આ જવાબદારી ઉપર અમલ કરવાનો સૌથી પહેલો તબક્કો એ છે કે આપણે અહુલેબ્યત અલયહેમુસ્સલામની સાથે આપણી મોહુભૂત વધારીએ. આ માટે હદ્દીસોની કિતાબોમાં રિવાયતોની સંખ્યા ઘણી વધારે છે. આપણે અહીં ત્રાણ રિવાયતોથી સંતોષ લેશું.

(૧) હિન્દુ ઈન્ડિયા અને સાંસ્કૃતિક અનુભૂતિની વિનાયક : - ઈન્ડિયા કુલે એબાદીન એબાદી વ હુભુના અહુલીબ્યતે અફઝલો એબાદીન. (બેઠાર ૨૭/૮૧ હદ્દીસ ૧૪૮)

“બેશક ઈબાદતોમાં દરેક ઈબાદતથી વધુ ઉંચી એક ઈબાદત છે અને અમે અહુલેબ્યત સાથે મોહુભૂત રાખવી તે સૌથી શ્રેષ્ઠ ઈબાદત છે.”

અધ્યાત્મનો શુક્ર છે કે તેણે આપણને એવા કુટુંબમાં પૈદા કર્યા જયાં અધીમમએ મઅસુમીનની મોહુભૂત આપણી માતાઓએ ગળથુંથીમાં પીવરાવી છે. એટલું જ નહીં બલ્કે સંપૂર્ણ ઈન્દ્રાન અને કયામતમાં ખુશાનસીબનું પ્રમાણ ઈન્દ્રાને જમાના અલયહિસ્સલામની મોહુભૂત નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. તેથી રસૂલે ખુદા સ.અ.વ.વ. ઈરશાદ ફરમાવે છે :-

“કદ કમોલ ઈન્દ્રાનોહુ વ હસોન ઈસ્લામોહુ ફલ યતવક્ત્વલ હુક્ક્ષત સાહેબગુમ્મનીલ મુન્તજ્ર.... મન અહુભૂતુમ વ તવક્ત્વાહુમ કુન્તો જામેનન લહુ અલખાહે તાયાલા બીલ જમતે” (બેઠાર ૩૬/૨૮૬)

(અને જે ચાહે છે કે) તેનું ઈન્દ્રાન પરીપૂર્ણ થાય અને (દીન) ઈસ્લામ તેનો શ્રેષ્ઠ દીન બને, તેને જરૂરી છે કે તે ઈન્દ્રાને જમાના સાથે મોહુભૂત કરે. જે કોઈએ પણ તે લોકો સાથે મોહુભૂત કરી અને તેની વિલાયત સ્વિકારી (તેના માટે) હું અલ્લાહ તબાક

વ તાયાલા પાસે તેની જમતની જામીનગીરી લઉં છું.

સુજ્ઞ વાંચકો ! જુઓ આ મોહુભૂતની એક રીત મઅસુમોની ચર્ચા કરવાની છે. આ ચર્ચાથી સૌથી મોટો લાભ એ છે કે આપણે શયતાનના હુમલાઓથી સુરક્ષિત રહેશું. એક બુગ્જુર્ગ આલીમ પોતાના શાગીદોને કથા કરતા હતા કે શયતાન આપણાથી વધુ હોશિયાર છે. તેણે અલ્લાહ સાથે વાયદો કર્યો છે કે હું આદમની અવલાદને બહેકાવીશ. તેથી તે જાતજાતના પેંતરાઓ રચી આપણી સામે ઉપયોગ

કરે છે. આ હુલમાઓથી બચવા માટે સૌથી વધુ સહેલી અને સજળ રીત એ છે કે આપણી અને શયતાનની વચ્ચે અઈમ્ભા મઅસુમીન અ.ની ચર્ચાનો પરદો પાડી દઈએ. દીનના આલીમોના આ કથનને અઈમ્ભા મઅસુમીન અ.ની હંડીસોનો ટેકો પણ મળે છે. એટલું જ નહીં, શયતાન પોતાની શયતાનીચ્યતથી દૂર રહે છે, બલ્કે મલાએકાઓ ચર્ચા કરનારાઓની સાથે રહે છે. હ. ઈમામ જઅફર સાંદ્રક અ. પોતાના મશાહુર સહાબી દાઉદ બીન સરહાનને ઈરશાદ ફરમાવે છે :-

(૩) “એ દાઉદ ! મારા દોસ્તોને મારા સલામ કહો અને મારો આ સદેશો તેઓને કહી દો કે અખાહનો રહેમ થાય તે લોકો ઉપર જે આપસમાં ભેગા થાય છે અને અમારી હંડીસોને દોહરાવે છે. બેશક તેમાં ત્રીજો એક મલાએકા પણ હોય છે. જે આ બંને માટે ઈસ્તિજ્ફાર કરે છે અને કોઈ બે માણસો ભેગા થઈને અમારી ચર્ચા નથી કરતા, પરંતુ એ કે ખુદાવદે આલમ તેઓના ઉપર મલાએકાઓની વચ્ચે ગર્વ અને પ્રશંશા કરે છે. પછી (હું તમને હુકમ આપું છું કે) જ્યારે તમે ભેગા થાવ ત્યારે અમારી ચર્ચામાં મશગુલ થતા રહો. કારણ કે આ બેઠક અને આવી ચર્ચા અમને (અમારા હુકમને) જીવંત કરી દે છે. અને અમારા પછી સૌથી શ્રેષ્ઠ તે લોકો હશે જે અમારી હંડીસોની ચર્ચા કરતા હશે અને લોકોને તેની દઅવત આપતા હશે.” (બેહાર ૧/૨૦૦)

સુજ્ઞ વાંચકો ! વિચાર કરો કે આ ટૂંકી એવી હંડીસમાં ઈમામે કેટલી બારીકીઓ દેખાડી છે :-

(૧) જ્યારે પણ બે વ્યક્તિઓ આપસમાં અઈમ્ભા મઅસુમીન અ.ની હંડીસોને દોહરાવે છે ત્યારે તેમાં ત્રીજી વ્યક્તિ ફરિશટો હોય છે શયતાન નહિ.

૨. તે ફરિશટો તે લોકો માટે ગુનાહોની બક્ષીશની દોઆ કરે છે. શક્ય છે કે આપણી તૌબા અને ઈસ્તિજ્ફાર ખુદાની બારગાહમાં રદ કરી દેવામાં આવે. પરંતુ ફરિશતાની દોઆ રદ નથી થતી.

ઈમામ મઅસુમ અ. એવા લોકો ઉપર અખાહની રહેમત થવાની દોઆ કરી રહ્યા છે. મઅસુમ ઈમામોની દોઆ ઉપર જ્યારે નસારાઓ (ખિસ્તીઓ)ને સંપૂર્ણ ભરોસો હોય શકે છે તો આપણી શ્રદ્ધા કેમ ન હોય.

૪. ઈમામ જઅફર સાંદ્રક અલયહિસ્સાલમનો હુકમ છે કે સૌ ભેગા થઈને તમે મારી હંડીસની નકલ કર્યા કરો.

૫. હંડીસોની નકલ કરવાથી અઈમ્ભા મઅસુમીન અ.ની યાદ તાજી થાય છે.

૬. આ ચર્ચા અને મજલીસ ઉપર અધ્યાતુ તબારક વ તઆલા ગર્વ અને વખાણ કરે છે.

૭. આવા લોકોની ગણતરી શ્રેષ્ઠ લોકોમાં કરવામાં આવશે. (કદાચ આ બધા લાભોને ધ્યાનમાં લઈને એક અરબ શાઅર, જે ઈમામે જમના અ.નો મોહીબ હતો, તેણે એક શેર કદ્યો હતો. અધ્યાતુ યઅલમો ઈશ્વી લસ્તો

અઝકોરો કુમ - ફક્યફક અઝકોરો કુમ

ઇજ લથ્સો અન્સાકુમ (મીક્યાલુ મકરેમ ફી ફવાએદ્વોઓ લીલ કાએમે અ. મોહમ્મદ તકી ભાગ -૨ પાના ૩૦૮)

“અધ્યાતુ સારી રીતે જાણે છે કે હું આપને યાદ નથી કરતો. હું આપને કેવી રીતે યાદ કરું જ્યારે હું આપને ક્યારે પણ ભૂલતો જ નથી.”

અધ્યાતુની કસમ ! શાઅરનો આ શેર હજરત ઈમામ મુસા કાઝીમ અ.ની હદ્દીસનું જીવંત ઉદાહરણ છે. જે આપે એક સવાલ ‘શું બારમાં ઈમામ ગાએબ હશે’ના જવાબમાં ફરમાવ્યું હતું : -

નઅમ યગીબો અન અભ્યારનાસે શખ્સોહો વલા યગીબો અન કોલુબીલ મોઅમેનીન ઝીકોહુ વહોવ અસ્સાની અશર મીના (કમાલુદ્વીન વ ઈત્મા મુસેઅમત શાયખ સદ્દુક અ.ર. પ્ર. ૩૪, હદ્દીસ ૬)

હા, તેનું શરીર તો લોકોની આંખોથી છુપાયેલું હશે. પરંતુ તેની ચર્ચા લોકોના દિલોમાંથી ગાયબ ન હશે. અને તે અમારામાંથી બારમા હશે.

આપણો કુરબાન થઈ જઈએ તે બાબુલ હવાએજ ઉપર કે જોણે મોટા ભાગની જુંદગી કેદખાનામાં ખુદાની ઈબાદતમાં પસાર કરી. આપણાને છેલ્ખા ઈમામની યાદમાં હંમેશા મશગુલ રહેવાની તાકીદ કરી. એટલું જ નહિ, આપના બુજુર્ગ પિતા હજરત ઈમામ જઅફર સાદિક અ.ની પાસે એક વૃદ્ધ માણસ આવ્યો. ઈમામને સલામ કરીને મુસાફેહા કરીને રડવા લાગ્યો. જ્યારે તે ચુપ થયો ત્યારે ઈમામે રડવાનું કારણ પુછ્યું, અરજ કરી : “મવલા, કરબલાના બનાવ પછી હું દરરોજ એક વાતની ઈચ્છા ધરાવું છે કે કદાચ આજે નહિ તો કાલે આ અઠવાડિયે નહિ તો આવતે અઠવાડિયે, આ મહિને નહિ તો આવતા મહિને, આ વરસે નહિ તો આવતા વરસે ઈમામ હુસ્યન અ.ના કુટુંબમાંથી કોઈ સામે આવીને ઈમામે મજલુમના ખુનનો બદલો લેશે. પરંતુ મને આપનામાં આવી કોઈ

નિશાની મળતી નથી.” રિવાયતના શર્દો છે કે હવે ઈમામ સાંદિક અ.એ રડવાનું શરૂ કર્યું અને આ વૃધ્ધ માણસથી વુ રૂદ્ધન કર્યું અને ફરમાવ્યું : “એ શખ્સ, તે હું નથી બલ્કે અમારામાંથી છેલ્લી હુક્કી હિંજી હિંજી હસન અલ-અસ્કરી હશે. પરંતુ તારા દિલમાં તેની મોહિબત છે અને આ તમના છે તેથી તેમના ઝહુરની પહેલા જો તું આ દુનિયામાંથી ચાલ્યો પણ જઈશ તો તે આવીને તને કબરમાંથી જીવતો કરી દેશો.” (મુન્તાહુલ આમાલ-શાયખ અભિબાસ કુમ્મી)

ઈમામે મજલુમના મોહિબ્બો, ઈમામ હુસ્યન અ.ના સોગવારો, દુખ્તરે રસુલ અને માદરે હુસ્યનની તમનાઓ! શું એ શક્ય છે કે આપણે આપણા દિલો અને આપણી મજલીસોમાં હુસ્યન અ.ના વારસદારના ઝીકમાં મશગુલ ન રહીએ. યાદ રાખો ! જો આપણે ખરેખર ઈમામ હુસ્યન અ.ની સાથે મોહિબત ધરાવીએ છીએ તો આપણે તેનો બદલો લેનારને એવીજ રીતે યાદ કરવા પડશે જે રીતે તે વૃધ્ધ શખ્સ યાદ કરી રહ્યો હતો. અદ્ભુતની બારગાહમાં કકળીને આપના ઝહુરમાં જલ્દી કરવા માટે દોઆ કરવી પડશે. આપ પોતેજ નક્કી કરો, આપણા જમાનાના ઈમામ જેની નજરની સામે કરબલાની દરેક ઘટના છે એટલે કે સમગ્ર દ્રષ્ય આપની નજરની સામે છે. માત્ર કરબલાનો બનાવ જ નહિ બલ્કે તે તમામ જુલ્મો પણ આપની નજરનીસામે છે. જે જનાબે ઝહેરા સલામુદ્દ્વાહે અલયણા ઉપર કરવામાં આવ્યા હતા. તે બધા દુઃખોની પદ્ધી પણ પોતાના ચાહનારાઓને કહે છે, “વલા નાસીન ઝરીકેનુમ” - અમે તમને ભુલતા નથી. આ રીતે મોહિબતની માગણી શું એ છે કે આપણે માત્ર ૧૫ શઅબાનના પ્રસંગે આપણા ઈમામને ટૂંકપણમાં યાદ કરીએ ?

ભરોસાપાત્ર રિવાયતોથી આપણે જારીએ છીએ કે આપણા આમાલ આપની સમક્ષ અઠવાડિયામાં બે દિવસ રજૂ કરવામાં આવે છે. આપણા સૌના ખરાબ આમાલ જોઈને આપ કકળીને ખુદાની બારગાહમાં દોઆ કરે છે : “માલિક ! તેઓના દિલમાં મારા પૂર્વજોની મોહિબત ભરેલી છે. તેઓના ગુનાદોને બક્ષી દે.” આ બધા કારણોને લીધે, એક શીયા જેને આપની મુલાકાતનું સન્માન પ્રાપ્ત થયું છે તે કહે છે : “મેં ઈમામ અ.ની આંખોની નીચે લીલા ચાઠા જોયા.” કારણ પુછ્યું તો ફરમાવ્યું : “મારા શીયાઓને કહી દેજો કે રડવા માટે મારા બુઝુર્ગ દાદાનો ગમ ઓછો નથી કે હું તેઓના આમાલ જોઈને રડ્યા કરું.”

સુજ્ઞ વાંચકો ! આવો, આપણે સૌ સાથે મળીને નક્કી કરીએ કે આપણે નીચે દશવિલ રીતોથી આપણા ઈમામને યાદ કરશું

અને તે થકી શયતાનજા હુમલાથી દૂર રહેશું. પછી તે લોકોમાં ભળી જશું, જેઓના માટે મલાએકા ઇસ્તિગ્ફાર કરે છે અને તેથી અખાહના ગર્વ અને પ્રશંસાને પાત્ર બનશે. ખુદાવેદ મોતઅલની રહેમત હેઠળ રહેશે. ઈમામ હુસ્યન અ.ના સાચા ચાહનારાઓમાં ગણાશે. અને આપણા ઈમામ અ.ની નારાજગી અને દુઃખનું કારાણ ન બનશે.

(૧) દરરોજ સુઅહુની નમાઝ પછી દોઆએ અહુદની તિલાવત કરવી. જેના બારામાં ઈમામ સાદિક અલયહિસ્સલામની હંદીસ છે કે જો કોઈ માણસ ચાલીસ દિવસ સુધી આ દોઆની તિલાવત કરે તો ઈન્શાઅખાહ જ્યારે ઈમામ અ.નો ઝહુર થશે ત્યારે તેની ગણતરી ઈમામ અ.ના સાથીદાર અને અન્સારમાં થશે. જો તે ઝહુર પહેલા મૃત્યુ પામરો તો ઈમામ અ. તેને કબરમાંથી ઉઠાડશે. આ વક્યોનું સતત રટાણ કરીને ઈમામ અ.ની યાદને તાજી કરે.

ઈન્શહુમ યરવનહુ બહુદન વ નરાહો કરીબન

તે (દુશમન) આપનો ઝહુર દૂર માને છે જ્યારે અમે આપના ઝહુરને નજદીક માનીએ છીએ. અખાહુમ્મ ઈન હાલ બયનહુલ મતુલ્ખગી જાલતહુ અલા એબાદેક હુતમન મકજીયન ફ અખ્રીજ અખ્રીજની મીન કબરી મોઅતજેરન કફની શાહેરન સર્હી મોજફેદન કનાતી મોલબ્બેયન દઅવતદાઈ ફીલ હાંજેરે વલ્બાદી.

“એ ખુદા ! જો મારા અને તેમના વચ્ચે મોત આહું આવી જાય જે તે તારા બંદાઓ માટે અનિવાર્ય અને ચોક્કસ રીતે નક્કી કરેલું છે, તો તું મને કબરમાંથી એવી રીતે બહાર કાઢ કે મેં મારા કફનને ઓછેલું હોય અને તલ્વારને સ્થાનમાંથી બહાર બેંચેલી હોય અને ભાલાને ઉપાડેલો હોય અને પોકારનારના અવાજને હાજર છું તેમ કહેતો હોઉં, શહેર કે દરિયાના કોઈ પણ સ્થળ ઉપર.”

આ દોઆ મફાતીહુલ જીનાન ઉદ્દુ તરજુમો નાસીર હૃદયરી કુતુબખાનાના પાના ૫૪૨ ઉપર, તન્જીમુલ પ્રકાશન મકાતીબના પાના ૧૯૮૮ અને બેહારુલ અન્વાર ભા. ૧૦૨ પાના ૧૧૨ ઉપર નકલ કરવામાં આવી છે.

(૨) દર જુમ્માના સુઅહુની નમાઝ પછી પોતાના ઘર અને મોહલ્લામાં દોઆએ નુદ્દબાનું આયોજન કરે. નુદ્દબાનો અર્થ થાય છે રડવું. આંકુંદ કરવું. પ્રેમભર્યા અવાજથી ઈમામ હુસ્યન અ.નો મોહિબ આઈવતા ભર્યા અવાજથી સવાલ કરે છે :

“અયનતાલેબો બે દમીલ મકતુલે બે કરલબા” ક્યાં છે તે જે કરબલાના શહીદોના ખુનનો બદલો લેશે.

“લયસ શેઅરી અધનસ તકરત બેકમ્વા”

-એ અફ્સોસ ! મને ખબર હતે કે આપનું સ્થાન અને દૂરનું કેન્દ્ર ક્યાં છે ?

“બે નફ્સી અન્ત ઉમ્નીયતો શાઅંકીન વ તમના મીન મોઅમેનીન વ મુઅમેનીન ઝકરા ફ હશા” -મારી જાન કુરબાન,

આપ દરેક ચાહનારની આશા છો. તે મોમીન પુરુષ અથવા સ્ત્રી જેણે આપને યાદ કર્યા અને આપની સાથે મોહંબત દર્શાવી.

આ મહાન દોઆ મફાતીહુલ જીનાન ઉર્દુ તરજુમો નાસીર હયદરી કુતુભખાનાના પાના પડ્યું પ્રકાશન તન્જીમુલ મકાતીબના પાના ૬૭૪ ઉપર નકલ કરી છે.

(૩) જુમાના દિવસે એવી મજલીસોનો બંદોબસ્ત કરે જેમાં ઈમામે જમાના અલયહિસ્સલામની ચર્ચા થાય. આપણા બાળકો અને મોઅમીનોના દિલાને તેમની ચર્ચા થકી જીવંત કરે. હદ્દીસમાં છે કે ઈમામ અ.ની ચર્ચાથી દિલ જીવંત બને છે. ગુનાઢો બખ્શાઈ જાય છે. જે દિવસે બધા દિલ મુદ્દ થઈ જશે તે દિવસે પણ તેનું દિલ જીવંત રહેશે.

(૪) ઈમામ અ.ના મુલાકાતના પ્રસંગો વાંચીને લોકોને માટે નકલ કરે. જેનાથી દીદારનો શોખ જાગૃત થાય. આવાજ કોઈ આશિકે ખુબ સુંદર રીતે કહ્યું છે :-

માશુક તું દારીમ સફર મુખ્મકીન નીસ્ત

ગર મા નુરસીદીમ તુ બારે બરસી

અમે આપના દીદારનો શોખ ધરાવીએ છીએ

પરંતુ સફર શક્ય નથી. જો અમે પહોંચી ન શકીએ તો પછી આપજ આવી જાવ.

(૫) જે રીતે ચુરા આલે ઈમરાનની છેલ્હી આયતમાં હુકમ આપવામાં આવ્યો છે : “વ રાખેતુ” સંપર્ક જળવી રાખો. ઈમામ સાદિક અલયહિસ્સલામ ફરમાવે છે : વ રાખેતુ ઈમામોકુમુલ મુન્તજીર. અને તમારા ઈમામ જેનો ઈન્તેજાર કરી રહ્યા છો તેમની સાથે સંપર્ક સ્થાપિત કરો. દિવસ અને રાત જ્યારે પણ સમય મળે ત્યારે પોતાના ઈમામ સાથે સંપર્ક સાધો.

અહીં સંપર્કનો અર્થ (મોટી ગયબતમાં) ઈમામ અ.ને સતત યાદ કરતા રહેવાનો છે. આપ અ.ની સમક્ષ સિફારીશ કરવી છે.

પોતાના મશ્વોનો ઉકેલ માત્ર આપની પાસેથી જ મેળવવાનો છે.

(૬) શયખ અભુ અમરૂએ ઈમામ અ.ની ગયબતની દોઆ નકલ કરી છે. તેની તિલાવત દર જુમાના દિવસે કરે. શયખ અભબાસ કુમ્મી મુન્તાહીલ આમાલમાં નકલ કરે છે કે જો જુમાના દિવસે કોઈ મુસ્તાહબ અમલ ન કરે તો પણ આ દોઆને છોડી ન હે. જેમાં ઈમામ ઉપર સંપૂર્ણ શક્તા રાખવાની દોઆ કરવામાં આવી છે.

આ દોઆ મફાતીહુલ જીનાન ઉર્દુ તરજુમાના પાના ૫૮૮ ઉપર નકલ કરવામાં આવી છે.

(૭) દરેક કામ કરતા પહેલા એ વિચારી લે કે ઈમામ તેનાથી ખુશી થશે કે નહીં.

બારગાહે ખુદાવદે કુદુસમાં દોઆ છે કે માલિક બે હક્કે જહેરા સલામુદ્દાહે અલયહા અમારા દિલોને ઈમામની મોહબ્બતથી ભરપુર કરી હે અને આપણને હુંમેશા હુંમેશા ઈમામની યાદ ખુદને પણ કરવાની તવફીક આપે અને બીજાને પણ તે યાદથી લાભ આપવાની તૌફીક ફરમાવ.

(૮) અચ્યામે અજામાં જ્યારે પણ શોહદાએ કરલબા અને કરલબાના કેદીઓ ઉપર રૂદ્ધન અને આહો-આરી કરીએ તો ખુને હુસ્થનનો બદલો લેનારને ન માત્ર પુરસો આપીએ બલ્કે તેમના જહુરમાં જલ્દી કરવા માટે દોઆ પણ કરીએ.

(૯) ૧૫ શાઅબાનના ઈમામ અ.ની વિલાદતના જશનને એવી ધામધુમથી ઉજવીએ કે લોકો પુછે કે છેવટે શું છે ? તેમાં શેરો શાયરી સિવાયના કાર્યક્રમો પણ ગોઈવીએ. જેથી લોકોને ઈમામ અ.ની વધુને વધુ મઅરેફત મળે અને લોકો ખુશ થાય.

ગયબત

ખુદાએ પાકસે ગયબત ભી આપને પાઈ

નબુવ્વતોંસી અજમત ભી આપને પાઈ

ઈમામતોકી ફરીલત ભી આપને પાઈ

ખુદાભી આપકા ઔર આપકી ખુદાઈ ભી

મીલે હુંય આપકો અવસાને અમણીયાઈ ભી

ખુદાકે નામકી અજમત હુય આપકી ગયબત

બાકાએ હક્ક કી જમાનત હુય આપકી ગયબત

ઉસુલે દીન કી જરૂરત હુય આપકી ગયબત

ઇસીસે સીલસીલાએ સુષ્પણ વ શામ કાએમ હુય

હુમેં ભી નાજ હુય અપના ઈમામ કાએમ હુય

નુમાયા ચહેરેસે હુયદર અ.કી અજમતે હોંગી

નજરમેં રોઅબ જબી પર જલાલતે હોંગી

તમામ ગુલશને ઝહેરા સ. કી સુરતે હોંગી

અલી અ.કે નુરે નજરકા મીજાજ ભી હોંગા

તુમહારે સરપે વફાઓંકા તાજ ભી હોંગા

કબી જો હાલે શાહેદી કોઈ સુનાતા હુય

ઉર એક ફર્દ ધરાં અરકે ગમ બદાતા હુય

તુમણે બતાઉં તુમણે કયસે સબ્ર આતા હ્ય

લીધે હુવે શહે મજલુમકા અલમ આઓ

તુમણે હુસ્થન અ.કે અભબાસકી કસમ આઓ

યે આરગુ હ્ય ગમે કરલબા મનાએંગે

તુમણારે જદ કી સફે માતમ બીજાએંગે

તુમણારે સાથ અલમ શોહકે હમ ઉઠાએંગે

શુમાર હુમકો ભી કરલો જો સોગવારો મેં

હમારા નામ ભી આ જાએ જાં નિસારો મેં

નૂહનું તોફાન

એકવાર ફરી એવું લાગે છે કે હવાઓનો મિજાજ બગડી રહ્યો છે.

એક તરફ જમીનનું સ્તર ઉક્ખ થવાથી જીવંત મૂળ નિર્જવ થઈ રહ્યો છે..... જ્યારે બીજુ તરફ આંધીના જોરદાર સપાટાઓ પોતાની બધી વિનાશક શક્તિઓની સાથે આ વસ્તીઓ તરફ આગળ વધી રહ્યા છે..... આ આગાહી છે અને અપેક્ષિત છે.

એક તરફ પાનખરની ઝતુ છે. ઝડોના ઝુંડના ઝુંડ પાણીનું છેછું ટીપું પી રહ્યા છે. તેની ડાળીઓ અને પાંડાઓ સુકાઈ ચૂક્યા છે. જેવી રીતે શિકાર કરેલ જાનવર શરીરમાં સમય ગયું હોય. એટલા જ માટે સુકાએલી ડાળી નજીદીકથી પસાર થનારને જખ્મી કરી દે છે. તેનો કાપ ઝેરી હોય છે. તેના ફેલાવાથી ઉડા જખ્મો ઉત્પન્ન થાય છે. આ જખ્મી થએલાને અવાજ તેના ખાટલાથી

દૂર સાંભળી શકતો નથી. ચારે તરફ ગુનાહોનો ઠોલ ટીપાઈ રહ્યો છે. ક્યાંથી અવાજ સંભળાય?

બીજુ તરફ દરિયાનું પાણી ઉપર ચડી રહ્યું છે. બરફ ઓગળી રહ્યો છે. ભારે પૂર તે વસ્તીઓની તરફ આગળ વધી રહ્યું છે.

એક ઘણું મોટું તોફાન આવી રહ્યું છે. સર્વસ્વ નાશ પામશે.

અનંત આશાનો અવાજ અલ્લાહની ડિતાબથી ઉભરાઈ રહ્યો છે.

નિરાશા ન થાવ, અજાબ ટળી જશે.

અમ્ભીયાઓના વારસદાર અને અલ્લાહની હુક્કી દુનિયામાં બાકી છે.

એક તરફ ભીડ છે જે ગુનાહોની પરંપરા ચલાવી રહી છે. જ્યારે બીજુ તરફ ભયની બીકથી ઘણા નબળા અને કમજોર છે.

જેના પગ લથડી રહ્યા છે. થોડા ભયથી ભાગી રહ્યા છે. પરંતુ તેઓના હાથોને લાલચ અને મનોકામનાએ બાંધી રાખ્યા છે. થોડા લોકો હિંમત હાર્દી ગયા છે. હવે ચાલવાની શક્તિ રહી નથી.

ચકળ વિકળ આંખોથી કોઈ મુક્તિ આપનારનો પગરવ સાંભળવા કાળ વ્યાકુળ છે.

ઝેર ફેલાઈ જશે. માનવનતાને કચડી નાખવામાં આવશે. પરેશાનીઓ અને વિકૃત મનોઈચછાઓનો કપરો કાળ હશે. (અલ્લાહની નેઅમતોથી) વંચિત લોકો વધુ વંચિત થશે. અને ગરીબો વધુ ગરીબ બનશે. કમજોર વધુ કમજોર બની જશે. વિનાશ સર્જનાર આંધીઓના અંધારા થઈ રહ્યા છે. અત્યાચારીઓના વંટોળ ઝડપથી આગળ વધી રહ્યા છે. એવું લાગે છે કે ઈતિહાસ પોતાનું પુનરાવર્તન કરી રહ્યો છે. અલ્લાહનો અજાબ આવશે. દુનિયા અન્યાયના તોફાની ચકાવાતમાં દૂબી જશે. હાતીફ ગયબીએ અવાજ પોકાર્યો..... ખામોશ થઈ જાવ..... ખુદાની મરજીથી નુહ અલયહિસ્સલામના વારસદારે એક વધુ મોટી કિશ્તીની તૈયારી કરી લીધી છે.

તે આ જગતને નવજીવન અર્પણ કરશે. ઈન્દ્રાહુ લા યખ્લેફુલ મીઆદ અલ્લાહ પોતાના વાયદાને ક્યારે પણ ટાળતો નથી.

તેનો વાયદો છે,

(યા મવલાય યા સાહેબુગ્રમાન યબ્ન રસુલિલ્હાહ અદરીકની)

અર્શો ઈલાહી અને ઝડુરની દોઆની બજબ

હિત ઈમામ જાફર સાંકિ અલયહિસ્સલામની રિવાયત છે :-

“શબે જુમ્માના ખુદાવદે આલમ એક ફરિશતાને દુનિયાના આસમન ઉપર મોકલે છે. જ્યારે સવાર થાય છે ત્યારે આ ફરિશનો અર્શ ઉપર બચ્યે માટે માટે માટે ઉપર બેસી જાય છે. હિતનો મોહમ્મદ સ. અલી, હસન અને હુસ્યન અલયહિસ્સલામના માટે નૂરના મિમ્બર મુકવામાં આવે છે. આ હિતનો તે મીમ્બરો ઉપર તશરીફ લઈ જાય છે. ફરિશતાઓ, અમ્ભીયાઓ અને મોઅમ્મીનો ત્યાં ભેગા થાય છે. આસમાનના દરવાજાઓ ઓલી નાખવામાં આવે છે. જ્યારે સૂરજ ઠેણે છે ત્યારે પયગમ્બર સહ્કાહો અલય વ આલે ખુદાની બારગાહમાં આ રીતે અરજ કરે છે :-

એ ખુદા ! તેં કુરાનમાં વાયદો કર્યો છે તે પૂરો કર. તે વાયદો આ છે :-

“ખુદાએ તે લોકો સાથે વાયદો કર્યો છે જે તમારામાંથી ઈમાન લાવ્યા છે અને સારા કર્યો કર્યા છે તેમને એક દિવસ જરૂર આ જમીન ઉપર પોતાના ખલીફા નિમશે. જેવી રીતે તમારી પહેલાના લોકોને ખલીફા બનાવવામાં આવ્યા. તેમને આ દીન ઉપર કુદરત આપશો. જેનાથી તે રાજુ છે. અને તેમના ભયને સુરક્ષામાં બઢાલી દેશો.”

તે પછી ફરિશતાઓ અને અમ્ભીયાઓ પાણ આમજ કહેશે. તે પછી મોહમ્મદ સ., અલી, હસન અને હુસ્યન અલયહિસ્સલામ સિજદામાં માથું રાખી દેશો અને દોઆ કરશો :-

એ ખુદા ! ગજબ નાભીલ કર. તારી હુરમત બરબાદ કરવામાં આવી, તારા પસંદ કરેલા બંદાઓને કત્લ કરવામાં આવ્યા. તારા બંદાઓને અપમાનિત કરવામાં આવ્યા. ખુદા જે ચાહશો તે કરશો. આ જ રોજે માટુલ છે.

આવો ! આપણે પણ જુમ્માના દિવસે જવાલના સમયે જમાનાના ઈમામ અસ્ત અલયહિસ્સલામના માટે દોઆ કરીએ અને આ દોઆની બજમમાં શામીલ થઈએ.